

Wall St og London langer ud, mens BRICS-topmødet nærmer sig

Ikke korrekturlæst

10. august 2023 (EIRNS) – Som denne nyhedstjeneste ofte har rapporteret, er der en historisk forandring i gang på globalt plan, ledet af medlemmerne af BRICS og deres voksende allierede i udviklingslandene. Som den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov omtalte det for nogle måneder siden, er “det globale flertal” i øjeblikket ved at finde sin stemme og kræve en ny fremtid, fri fra fortidens neokoloniale og oligarkiske åg. Denne nye verden, der er kendetegnet ved, at der ikke er nogen gode grunde til den fortsatte underudvikling og globale ulighed, er årsagen til den desperate og irrationelle trang til konfrontation, som vi ser i en håndfuld brændpunkter rundt om i verden. En stor mulighed for at konsolidere denne orientering og øge dens momentum er det kommende BRICS-topmøde, som Sydafrika er vært for senere på måneden, og som skal diskutere udvidelsen af gruppen. 22 nationer fra hele verden har ansøgt om at blive medlem, og mange flere hælder i deres retning.

Nu hvor den ukrainske modoffensiv slår fejl, og der kommer flere brudstykker af sandheden frem om de forfærdelige tab, som den ukrainske hær har oplevet, bevæger de kræfter, der ønsker globalt hegemoni, sig mod andre kriseområder for at øge spændingerne. Det er klassisk geopolitik, men det er også slutspillet for det gamle neoliberale system. Polens nylige udstationering af tropper ved grænsen til Hviderusland, først 2.000 og nu 10.000, indikerer denne fare.

Faktisk har de store talerør for det vestlige etablissement gjort dette klart i deres fortsatte forsøg på at skabe

spændinger mellem BRIKS-medlemmerne op til deres topmøde. Både Atlantic Council og The Economist har i denne uge kastet sig ind i kampen og spundet rygter og historier om påståede splittelser blandt medlemmerne. Uanset om man ser det sådan eller ej, må man tro på, at de vestlige eliter ved præcis, hvad de gør. Som The Economist selv indrømmer, vil det "afgøre blokkens fremtidige form", hvis BRICS skifter spor inden Johannesburg-topmødet. Som den sydafrikanske udenrigsminister Naledi Pandor sagde forleden dag: "Jeg tror, der er nogen, der prøver at ødelægge vores topmøde."

Og der er mere. En præsidentkandidat i Ecuador blev myrdet onsdag aften, sandsynligvis af udenlandske narkokarteller, som i stigende grad er kommet til at dominere hele dele af den vestlige halvkugle. De samme karteller har smuglet over syv millioner mennesker gennem Nord- og Sydamerika og ind i USA i løbet af de sidste tre år, hvilket har øget deres dominans i hele lande og skabt ustyrlige situationer.

På samme måde er Pakistans parlament blevet opløst midt i en igangværende krise i landet, i kølvandet på det, der nu er blevet afsløret som en USA-tilskyndet væltning af den tidligere premierminister sidste år. Den tidligere premierminister Imran Khan er nu blevet idømt tre års fængsel og har fået forbud mod at stille op til genvalg i fem år på trods af sin overvældende store støtte i befolkningen.

Situationen i Niger er også stadig meget anspændt efter militærkuppet i sidste måned. Torsdag meddelte De Vestafrikanske Staters Økonomiske Fællesskab (ECOWAS), som har stærke bånd til franske og vestlige magter, at de gør en "standby-styrke" klar til en eventuel intervention i Niger, samtidig med at de understreger, at "diplomatiske forhandlinger og dialog er grundlaget for vores tilgang." Hvad der vil ske, er uklart, men i betragtning af Nigers forhold til Kina og det faktum, at det er en vigtig leverandør af råmaterialer og hovedkvarter for USA's AFRICOM, er Nigers potentielle skift mod denne nye verden med BRIKS – herunder at

sparke sine tidligere koloniherrer ud – en mulighed, som nogle hellere vil starte en krig over end at acceptere.

Uden en regulær krig, som mange indrømmer sandsynligvis ville opsluge hele det afrikanske kontinent, er nogle i det britiske establishment ved at udtænke, hvad der skal være deres næste strategi for at opretholde en vis grad af imperial kontrol. Som det blev skrevet i Financial Times i sidste uge: "Alt for længe har både Europa og USA ignoreret både Afrikas potentiale og strategiske betydning til fordel for et utidssvarende syn på kontinentet som et rent humanitært problem. Begge er for nylig vågnet op til det faktum, at de ved ikke at se Afrikas betydning har afgivet terræn til Kina og i stigende grad Rusland. Kun ved at tage kontinentet mere alvorligt og hjælpe det med at blomstre, kan de indhente det tabte."

Sikke et ædelt forslag! Hvis Financial Times og statsmænd i Europa og USA ønsker at "hjælpe Afrika med at blomstre", så har vi en idé: Byg Grand Inga-dæmningen! Inga-dæmningen blev diskuteret af præsidenterne for Den Demokratiske Republik Congo og Sydafrika på et topmøde i Paris sidste forår, og den ville generere over 40 GW hårdt tiltrængt elektricitet og være til gavn for mere end et dusin afrikanske lande.

Men hvis udtalelserne fra disse vestlige postulater blot har til hensigt at skubbe Afrika tilbage i den geopolitiske bane for den "regelbaserede orden", så er det dømt til at mislykkes – og måske endda bringe verden ud i en global atomkrig på vejen.

Rigtige amerikanere og europæere, som ikke kun elsker deres nationer, men også menneskehedens fælles arv, må handle ud fra, at hver enkelts interesser er sammenfaldende med alles interesser, og dermed gøre en ende på den fordærvede krigs- og kolonialismepolitik, som stadig præger verden i dag. Et stort fremskridt i denne kamp skete sidste weekend med de internationalt koordinerede Humanity For Peace-demonstrationer, som viste, at der ikke findes to mennesker,

der er så forskellige, at de ikke kan kæmpe sammen for en fælles fremtid.

Aktivér dig selv, hvis du ikke allerede har gjort det, og opbyg denne bevægelse.

Foto: Rones, Clipart

Kolonialismens tidsalder er ved at være slut!

8. august 2023 (EIRNS) – De igangværende og kommende begivenheder i Afrika – i den nordlige Sahel-region og i Sydafrika – viser tydeligt, at kolonialismens tidsalder er ved at være forbi.

I slutningen af sidste måned tog general Abdourahmane Tchiani kontrol over Niger ved et kup, der afsatte præsident Mohamed Bazoum. Kuppet, et af et halvt dusin i Sahel i de senere år, er bemærkelsesværdigt på grund af den debat, det udløser om mulige militære og andre reaktioner. Niger er kilden til omkring en tredjedel af den uran, der leveres til Frankrig, som er afhængig af atomkraft til mere end 70 procent af sin elektricitet. General Tchiani har suspenderet denne eksport. Selvom den franske præsident Emmanuel Macron har erklæret, at disse handlinger ikke vil blive tolereret, viser det sig, at der ikke er meget, Frankrig eller NATO kan gøre.

Nogle ubehageligheder er stadig mulige. USA har (selvfølgelig!) skåret ned på hjælpen til Niger i den seneste barbariske anvendelse af "sanktioner". Den nigerianske præsident Bola Tinubu har afbrudt el-eksporten fra Nigeria, som er kilden til 70 % af Nigers el-net. Udenrigsministeriets

nummer to, Victoria Nuland, tog til Niger for at fremsætte trusler og krav.

Men militære operationer ser ud til at være taget af bordet, i hvert fald officielt, indtil videre. Præsident Tinubu, som i øjeblikket er formand for Economic Community of West African States, pressede på for en militær aktion for at genindsætte den afsatte præsident, men det nigerianske senat afviste forslaget. Burkina Faso og Mali har sendt delegationer til Niger for at udtrykke deres modstand mod enhver militær intervention udefra, og Algeriets præsident har vedtaget den samme politik.

NATO, som ikke fik sin vilje i Ukraine, vil ikke få sin vilje (eller det, de *tror*, de vil have) i Niger.

Nu til Sydafrika, som er vært for BRICS-topmødet senere på måneden. Ifølge den sydafrikanske udenrigsminister, Naledi Pandor, er der 23 nationer, som har sagt, at de ønsker at slutte sig til gruppen, og af de 67 udenlandske ledere, som er inviteret til topmødet – herunder alle afrikanske ledere – har 34 indtil videre accepteret invitationerne, herunder, så sent som i dag, den iranske præsident, Ebrahim Raisi, og den indonesiske præsident, Joko Widodo. Ud over udvidelsen af selve gruppen vil andre emner, der skal diskuteres på topmødet, omfatte brugen af handelsmekanismer uden dollar og udviklingen af Afrika. Temaet for topmødet er "BRICS og Afrika: Partnerskab for gensidigt accelereret vækst, bæredygtig udvikling og inkluderende multilateralisme".

Den kinesiske præsident Xi Jinping vil ikke kun være i Sydafrika til BRIKS-topmødet, men også til et overlappende officielt statsbesøg. Voksende handel og investeringer mellem de to nationer peger på en fremgangsrig og gensidigt fordelagtig fremtid.

Når andre nationer bliver set som partnere og samarbejdspartnere, kan menneskehedens fremtidige potentiale

virkelig blomstre.

Er det ikke på tide at opgive dominansen og ondskaben fra de sidste århundreders vestlige kolonialisme og i stedet blive en del af en ny verden, hvor menneskehedens fælles fjender – fattigdom og underudvikling – bliver adresseret for at nå vores fælles mål om videnskabelig og kulturel kreativitet og økonomisk fremgang?

Det er den vision, LaRouche-bevægelsen præsenterer i dag.

Foto: Tom Fisk, Pexels CC0

Verdensomspændende ‘Humanity for Peace’-møder søsætter bevægelse for at stoppe faren for atomkrig og skabe varig fred

6. august 2023 (EIRNS) – Søndag den 6. august, 78-årsdagen for den barbariske bombing af Hiroshima, opfordrede et overvældende kor af stemmer fra snesevis af parallelle “Humanity for Peace”-møder over hele Europa, Latinamerika og USA, anført af et flagskibsmøde på Dag Hammarskjold Plaza foran FN i New York City, til fred og en ny international sikkerhedsarkitektur, der beskytter alle nationers interesser, store som små.

Ved FN-mødet hørte en solid skare på omkring 250 mennesker hele tiden – og lige så mange flere, der kom forbi i løbet af

de to en halv time, arrangementet varede – fra omkring 20 talere fra adskillige lande og forskellige politiske tilhørsforhold, der alle var engageret i den fælles sag for én menneskehed, for at stoppe den overhængende trussel fra termonukleare våben og for at opbygge en voksende bevægelse for at skabe en varig og retfærdig fred. Demonstrationen blev ledet af Anastasia Battle fra Schiller Instituttet og Irene Mavrakakis fra Liberty Speaks.

Som en afspejling af koalitionens politiske mangfoldighed hørte Humanity for Peace-mødet støttebudskaber fra tre præsidentkandidater – Robert F. Kennedy, Jr. (demokrat), Aaron Day (republikaner) og Mike ter Maat (libertarianer) – såvel som fra LaRouches uafhængige kandidat til det amerikanske senat fra New York, Diane Sare, Guyanas tidligere præsident Donald Ramotar, den haitianske præsidentkandidat Jude Elie og en række fremtrædende antikrigsaktivister, herunder Scott Ritter og Jose Vega fra LaRouche-bevægelsen. Alle talerne formidlede på hver deres måde den ånd, at “fred er stærkere end krig”, som pastor Dr. Terri Strong fastslog i sine bemærkninger. Vega afsluttede demonstrationen med at annoncere kommende Humanity for Peace-begivenheder i september og fremover, og sagde: “Det slutter ikke her!”

Arrangementets centrale budskab kom fra Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, som flere talere takkede som initiativtager og drivkraft bag Humanity for Peace-processen. Zepp-LaRouches budskab til forsamlingen var som følger:

“Til alle de modige mennesker, der demonstrerer for fred i dag!

“Vi må vække folk over hele verden. Aldrig før har menneskeheden været i større fare for at udslette sig selv i en global atomkrig. Af de mere end 12.000 atomvåben, der findes i dag, og som hver især er op til tusind gange mere destruktive end de bomber, der blev kastet over Hiroshima og Nagasaki, er 3.800 umiddelbart operationelle, og næsten 2.000

har status som "affyring ved advarsel".

"Hvis det kommer til atomkrig, idet der er politikere i dag, som hensynsløst overvejer at bruge disse våben, vil der ikke engang være en historiker tilbage til at undersøge, hvordan det kom til denne uforståelige katastrofe. Når det sker, vil de mennesker, der dør i de første minutter, være de forholdsvis heldige, for i de følgende dage, måneder og år vil alt liv på denne planet blive udslettet, både af total stråling og af en atomvinter, der varer mange år. Alt, hvad tusindvis af generationer har kæmpet for, alle sorger og glæder, alle digte og sange, vil forsvinde for evigt.

"Vi kræver en øjeblikkelig, kontrolleret destruktion af samtlige atomvåben. Men endnu mere dybtgående kræver vi realiseringen af en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der tager hensyn til sikkerhedsinteresserne hos alle verdens nationer, store som små. Denne arkitektur skal én gang for alle overvinde dannelsen af geopolitiske blokke og sætte den samlede menneskeheds interesser først. Forudsætningen for dette er en ny, retfærdig økonomisk verdensorden, der giver hver nation og hvert menneske mulighed for fuldt ud at udvikle alle deres medfødte potentialer.

"Lad os forene verdens fredsbevægelser med nationerne i det Globale Syd for at realisere et nyt paradigme i den menneskelige arts historie!

"Det nye navn for fred er udvikling!"

Topmøde mellem Rusland og Afrika viser, at toget er kørt

Ikke korrekturlæst.

30. juli 2023 (EIRNS)-Lyndon LaRouche plejede at insistere på, at enhver kompetent videnskabsmand skal kende den rolle, som "svage kræfter" spiller i det fysiske univers. Selvom det kan virke som om, at stort set alle begivenheder bestemmes af de daglige skub og træk fra ting omkring os, så er virkeligheden den, at andre "svage" kræfter har en endnu stærkere effekt på helheden – selvom vi måske aldrig oplever deres handlinger. Det er tilfældet med livets ekstraordinære skrøbelighed, som knap nok er en plet i det enorme kosmos, men som på en eller anden måde er blevet en af de stærkeste kræfter i naturen.

Så når du hører de skingre råb fra frastødende nyhedseksperter eller politikernes vanvittige dumhed og leflen, så husk det: Bare fordi noget ser ud til at være på en bestemt måde, betyder det ikke, at det er det. Jo mere tankepolitiet forsøger at overbevise dig om, at noget er på én måde og ikke på en anden, jo oftere er det modsatte tilfældet!

Dette blev eksemplificeret ved det meget vellykkede, men stærkt udskældte andet topmøde mellem Rusland og Afrika i Skt. Petersborg den 27.-28. juli. Tænk på, at store vestlige medier har brugt de sidste par dage på at fryde sig over, at der var færre afrikanske ledere til stede ved dette års topmøde end ved det forrige i 2019 – uden tvivl på grund af det enorme vestlige pres på afrikanske ledere for at undlade at deltage. Eller tænk på, at Bloomberg nu hævder, at BRIKS-topmødet er dømt til at mislykkes på grund af voksende spændinger inden for deres gruppe om, hvorvidt man skal udvide blokkens medlemskab eller ej.

Sammenlign det nu med den faktiske reaktion fra de afrikanske ledere, der deltog i topmødet i Rusland. Eritreas præsident Isaias Afwerki benyttede lejligheden til at tale frit under et formelt møde mellem ham og præsident Putin, sammen med hinandens topministre. Afwerki gik lige til sagen: "Der er ingen krig mellem Rusland og Ukraine ... dette er en krig erklæret af NATO mod Rusland ... men ikke kun Rusland – NATO er ude på at dominere hele verden!" Han fortsatte med at fordømme NATO og sagde, at organisationen kræver inddæmning af "enhver magt, stor eller lille, som udfordrer den." Afwerki opfordrede i stedet til en "ny finansiel arkitektur for verden", hvor Rusland skal spille en ledende rolle: "Rusland har en historisk mission at varetage på vegne af alle i verden."

Mens vestlige medier og bureaukrater måske vil forsøge at skyde skylden på nogle radikale afrikanere eller "Putins marionetter" (racisme, eller hvad?), bliver virkeligheden sværere at ignorere, når man ser på detaljerne. Under topmødet lovede Rusland at sende titusindvis af tons korn gratis til de fattigste afrikanske lande – mens vestlige sanktioner har forhindret salg eller eksport af de samme forsendelser i det sidste halvandet år. Rusland har også annonceret 30 energiprojekter, der skal bygges på kontinentet, og har angiveligt tilbudt at afskrive 23 milliarder dollars i afrikansk gæld.

Læs også ordene fra Roland Lumumba, søn af premierminister Patrice Lumumba, som blev myrdet af kolonialister i 1961. Roland Lumumba, som er i Skt. Petersborg til topmødet, fortalte RT i et interview: "Med Rusland var alt, hvad der skete, på lige fod... På trods af den propaganda, der føres i Afrika mod russerne, er det bemærkelsesværdigt, at den ikke påvirker folket, som det var hensigten," sagde Lumumba.

Det, der er blevet udløst, er den mest værdifulde idé, som skelner mellem slaveri, undertrykkelse og offergørelse og den frie menneskehed. Denne nye idé, denne "svage kraft", er i øjeblikket ved at blive sluppet løs blandt det Globale Syd og

dets samarbejdspartnere i BRIKS – udløst af dagens globale krise – og kan ikke stoppes, selv ikke af de stærkeste kræfter i verden. Som præsident Évariste Ndayishimiye fra Burundi, præsident for et af de “fattigste” lande i verden, sagde: “Jeg ville aldrig kalde Afrika fattigt, det er en udbredt misforståelse. Tværtimod er det et meget rigt kontinent. Afrikanske stater bør derfor “bidrage til udviklingen af hele menneskeheden”, erklærede han.

Helga Zepp-LaRouche har insisteret på, at denne antikoloniale eksplosion er en afspejling af den samme proces som drivkraften mod global krig i dag – nemlig sammenbruddet af den vestlige neoliberale orden. Disse vanvittige fraktioner i Vesten er fast besluttet på at forhindre enhver trussel mod deres “regelbaserede orden”, herunder anvendelsen af global atomkrig. Men hvis nutidens voksende fredsbevægelse kan forenes med denne nye ånd, der kommer fra det Globale Syd, så kan der antændes noget, der faktisk er i stand til at sætte denne verden på en anden kurs.

Den kommende weekends internationale Humanity for Peace Rallies den 6. august er en fremragende mulighed for at gøre netop det. Deltag i mobiliseringen.

<https://humanityforpeace.net>

Foto: Scott Webb, Pexels CC0

**Det nye paradigme tager et
skridt fremad i Skt.**

Petersborg

Ikke korrekturlæst.

27. juli 2023 (EIRNS) – Topmødet mellem Rusland og Afrika, der blev afholdt i denne uge i Sankt Petersborg, viser, at det Globale Syd ikke vil lade sig skræmme af imperiale krav om at adlyde den regelbaserede orden. På trods af USA's og mange europæiske landes, såsom Frankrigs og Storbritanniens, forsøg på at undertrykke deltagelsen, deltog mere end 40 nationer, hvoraf omkring 17 var repræsenteret af stats- og regeringschefer.

I sin plenarsession om "Teknologi og sikkerhed i den suveræne udviklings navn til gavn for menneskeheden", som omfattede formanden for Den Afrikanske Union (AU) og Comorerne præsident Azali Assoumani, patriark Kirill, præsidenten for Den Afrikanske Eksport-Import Bank Benedict Oramah og præsidenten for Den Nye Udviklingsbank (NDB) Dilma Rousseff, fremsatte den russiske præsident Vladimir Putin bemærkninger om det fremtidige samarbejde mellem Rusland og de afrikanske nationer. Putin bemærkede Afrikas høje gennemsnitlige BNP-vækstrate i de sidste 20 år; væksten i handelen mellem Rusland og Afrika; potentialet for samarbejde om fødevarer, gødning, landbrugsudstyr og uddannelse; samarbejde om energiinfrastruktur; transportforbedringer; og mellemfolkelig udveksling, f.eks. inden for uddannelse og sport. Titusindvis af tons russisk fødevarereksport blev tilbudt gratis til en række lande.

Torsdag den 27. juli holdt Putin bilaterale møder med mange ledere. Etiopiens premierminister Abiy Ahmed sagde til den russiske præsident: "Vi er meget glade for at være her, for at slutte os til vores afrikanske lederkolleger til topmødet." Egyptens præsident Abdel Fattah el-Sisi, som var formand for topmødet mellem Rusland og Afrika i 2019, talte om udvikling: "Hr. præsident, som du sagde, er El Dabaa-atomkraftværket et

projekt, der er grundlæggende for vores samarbejde, og vi vil gennemføre det. Et andet element er oprettelsen af den russiske industrizone [langs Suezkanalen].”

Comorerens præsident og formand for Den Afrikanske Union, Azali Assoumani, som mødtes med Putin sammen med formanden for AU's kommission, Moussa Faki Mahamat, sagde: “Lad mig først og fremmest sige, hr. præsident, at Rusland er en meget vigtig partner for Afrika. Man siger, at en ven i nøden er en god ven, og i nødens stund har Rusland altid stået ved Afrikas side, uanset hvilke problemer der opstod, herunder kampen for uafhængighed. Rusland har altid været der, på trods af alle de vanskeligheder, som Afrika har været igennem. ... Ruslands investeringer i afrikanske lande har sat mange lande på udviklingsvej.”

Putin holdt også bilaterale møder med Mozambiques præsident Filipe Jacinto Nyusi, Burundis præsident Évariste Ndayishimiye (som sagde: “Jeg vil gerne bekræfte, at Burundi er og altid vil være Ruslands allierede, som landet altid kan stole på i forsvaret af sine vitale nationale interesser”) og Zimbabwes præsident Emmerson Mnangagwa, og flere møder er planlagt til den 28. juli.

Den 26. juli mødtes Dilma Rousseff, tidligere præsident i Brasilien og nuværende præsident for BRICS New Development Bank (NDB), med præsidenterne fra to BRICS-lande: Putin og Sydafrikas præsident Cyril Ramaphosa. NDB “skal spille en vigtig rolle i fremkomsten af en multipolær verden,” sagde hun. Rusland-Afrika-topmødet, understregede hun, er meget vigtigt for dem, der tror på udviklingen af det Globale Syd. “Det er afgørende,” sagde hun, “at være opmærksom på gælds niveauet i disse lande og deres store behov for investeringer. Det er uretfærdigt og uacceptabelt for traditionelle finansielle institutioner at pålægge dem betingelser uden deltagelse af BRICS-banken.” Hun sagde til Putin: “Topmødet mellem Rusland og Afrika er afgørende for dem, der er interesserede i udviklingen af det Globale Syd.

Snesevis af afsaltningsprojekter er i gang i de nordafrikanske lande, og Tunesien sigter mod at få 30% af sit vand fra afsaltning inden 2030. Algeriet sigter mod 60% samme år.

I mellemtiden, i NATO's smuldrende land, kan de modbydelige niveauer af korrupsion i den amerikanske Biden-administration og de afskyelige bestræbelser på at dække over det tvinge til en mere ærlig diskussion af de store spørgsmål. Det store transatlantiske potentiale for at yde et positivt bidrag til verden ses i meddelelsen om, at NASA og DARPA investerer 500 millioner dollars i en atomar termisk raket, der skal testes i rummet inden for de næste tre år. I øjeblikket er vi stort set hjælpeløse over for en vildfarende asteroide eller komet. I modsætning til de milliarder, der bruges på at forsyne Ukraine med våben – hvilket har den effekt, at flere ukrainere end russere bliver dræbt – er denne investering i atomraketter, som dramatisk vil forbedre vores evne til at ændre banerne for truende astroider, reelle forsvarsudgifter.

Vi er nødt til at gøre en ende på truslen om krig, så vi kan komme i gang med at udvikle jorden og skabe de teknologiske midler til at udvikle stadig større områder af solsystemet.

Den Internationale Fredskoalitions begivenheder den 6. august er omdrejningspunktet for at skabe den nødvendige nyorientering. <https://humanityforpeace.net/>

Ad astra!

Fotot: Iddea photo; Pexels CC0

Løgnerne er afsløret – Saml verden om sandheden!

Ikke korrekturlæst.

21. juli 2023 (EIRNS) – Hvis du fortæller en løgn højt nok og ofte nok, vil folk næsten helt sikkert begynde at tro på den – eller det er i det mindste teorien hos dem, der følger den moderne Goebbels-skole. Således blev en ny og modbydelig løgn født i denne uge i anledning af Ruslands aflysning af Sortehavets Korninitiativ, hvor de sædvanlige mistænkte hævdede: “Se, vi sagde jo, at man ikke kunne stole på Putin! Som det er blevet sagt før, er krige baseret på løgne, og denne slags løgne fører os direkte til en verdenskrig.

Lige på falderebet indkaldte briterne til et møde i FN's Sikkerhedsråd fredag den 21. juli, hvor de beskyldte Rusland for at “føre krig mod verdens fødevarerforsyning” og “stjæle millioner af menneskers fødevarerforsyning”. Derudover udsendte både det britiske og det ukrainske forsvarsministerium erklæringer, der fordømte den russiske beslutning som bevidst forstyrrende. Ukraine blæste på, at Rusland “endnu en gang brutalt har krænket hele verdens universelle ret til fri sejlads og bevidst underminerer fødevarerens sikkerhed og derved tvinger millioner af mennesker til at sulte”. Amerikanske og europæiske embedsmænd fordrejede også Ruslands ord og handlinger for yderligere at forgifte miljøet.

Spørgsmålet er, om noget af dette er sandt? Den russiske viceudenrigsminister Sergei Vershinin talte om emnet i dag og reagerede roligt på situationen. Han talte især om Ruslands planer om at omgå blokaden og sende korn og gødning direkte til lande i nød – gratis. Det skal også bemærkes, at præsident Putin havde uddybet dette en dag tidligere, da han beskrev, hvordan kun 54.000 af de 262.000 tons gødning, der blev sendt fra Rusland, fik lov til at nå Afrika på grund af de

europæiske sanktioner – resten blev blokeret. Hvis man ser på sandheden, begynder beskyldningerne mod Rusland at falde fra hinanden og fremstå som endnu en farce.

Derefter var der den tyrkiske præsident Erdoğan, som slap katten ud af sækken. I stedet for at svine Rusland til lige så absurd som de vestlige lande, sagde Erdoğan, at Rusland “har visse forventninger til de vestlige lande, og det er afgørende, at disse lande handler i den henseende.” Faktisk nægtede halvdelen af deltagerne på fredagens møde i FN's Sikkerhedsråd at beskyldte Rusland for sådanne afskyelige løgne og understregede i stedet behovet for yderligere forhandlinger, vel vidende at det var de vestlige sanktioner, der var den egentlige årsag til korninitiativets død.

Den reelle sandhed er, at størstedelen af verden ikke længere falder for de samme løgne, som verdens håbefulde oligarker fabrikerer. Disse oligarker hersker i øjeblikket over vestlige nationer, der går i opløsning i et næsten halsbrækkende tempo, efterhånden som deres finansielle pyramidespil kollapser, og foreslåede “grønne energi”-planer skaber kaos – mens løgne og intimidering bruges til at opretholde et skin af kontrol. Et dejligt indslag i denne forbindelse sås ved afslutningen af EU-CELAC-topmødet (Fællesskabet af Latinamerikanske og Caribiske Stater) den 17.-18. juli, hvor der blev henvist til “Malvinas-øerne” i stedet for “Falklandsøerne” – som krævet af briterne – en forbigående gestus, der angiveligt forårsagede en “hektisk” reaktion i Storbritannien.

Det er endnu uvist, i hvor høj grad denne virkelighed kan forbydes i selve USA. Den demokratiske præsidentkandidat Robert F. Kennedy, Jr. vidnede for udvalget for væbnede tjenester i Repræsentanternes Hus onsdag den 19. juli, hvor han fordømte den “nye form for censur”, som går efter og sviner alle til, der forsøger at bryde med de accepterede diskussionsemner. Kennedy tog fat på spørgsmålet om “giftig polarisering” og spurgte: “Tror du, at du kan stoppe det ved at censurere folk?” Dette bliver i stigende grad diskuteret

åbent i USA, og det er kun et spørgsmål om tid, før implikationerne udvides til at omfatte det faktum, at amerikanerne nu bliver brugt som brikker i et fremstød for global krig.

Verden er på et bristepunkt og kan ikke forblive der for altid. Det er op til dem med en højere vision om fred mellem nationer og folkeslag at træde til og igangsætte en ny politik – forvent ikke, at den kommer fra det åndeligt og moralsk døde amerikanske topartisystem. Derfor mødtes International Peace Coalition for syvende gang fredag den 21. juli for at diskutere planer og organisering for de afgørende dage og uger, der ligger foran os. I spidsen for diskussionen stod den kommende demonstration den 6. august på årsdagen for atombomben over Hiroshima.

Så lad være med at vente på, at der opstår endnu større problemer, og mobiliser til den 6. august!
<https://humanityforpeace.net/>

At skabe den “umulige”, men nødvendige fremtid

Ikke korrekturlæst.

20. juli 2023 (EIRNS)-Politik som “det muliges kunst” er nået til en blindgyde. Hvis den “regelbaserede orden” blev fulgt, ville det uundgåeligt føre til en global konflikt, der ville afslutte civilisationen. Der er nu en mulighed for at skifte paradigme fra overherredømme og konflikt til et, der anerkender og fremmer menneskehedens fælles interesser. Den internationale fredskoalition, som LaRouche-bevægelsen er ved at opbygge, angiver den nødvendige retning.

Tænk på kontrasten mellem London Economists forfærdede spørgsmål: "Hvad nu, hvis Kina og Indien blev venner?" og den modtagelse, som Kina, der var ivrig efter at etablere gavnlige relationer med USA, gav den 100-årige Henry Kissinger. (Spørg også, hvorfor der ikke er flere yngre amerikanske diplomater, som har opbygget netværk og relationer til Kina).

TSMC har været nødt til at udskyde åbningen af sin fabrik i Arizona til 2025, fordi de ikke kan finde nok kvalificeret arbejdskraft i USA (330 millioner indbyggere), så de sender dem fra Taiwan (24 millioner indbyggere).

En vigtig del af at skabe den nødvendige forandring er at åbne op for en meningsfuld diskussion.

Robert F. Kennedy, Jr. og den tidligere New York Post-skribent Emma-Jo Morris aflagde vidneudsagn for "den særlige underkomité om bevæbningen af den føderale regering" og fremlagde rystende beretninger om den uhyrlige (og forfatningsstridige) censur, de har oplevet som følge af pres fra regeringen. Morris havde leveret chokerende afsløringer fra Hunter Bidens laptop, som beskrev et chokerende niveau af bestikkelse og korrupsion i kandidaten Joe Bidens familie. Historien blev blokeret på de sociale medier, fordømt som en russisk desinformationskampagne og endda censureret fra private beskeder. Men den var fuldstændig sand, og efterretningstjenestens samarbejde om at presse sociale medier til at forhindre dens udbredelse op til et præsidentvalg er faktisk indblanding i valget, som går langt ud over, hvad Rusland kunne have gjort ved valget i 2016.

Kennedy, en præsidentkandidat, blev blokeret efter at have delt synspunkter, som er lovlige at udtrykke, men som statslige aktører pressede sociale medievirksomheder til at begrænse eller forbyde. Kennedy ser nu ud til at være genstand for et Jeremy Corbin-lignende angreb for påstået antisemitisme, i øjeblikket baseret på en af hans typisk spekulative kommentarer om smitsomme sygdomme.

Mens de britiske agenter Richard Moore (MI6) og James Cleverly (Foreign Office) spreder historier om russisk barbari og indenrigspolitisk ustabilitet, har Brasiliens præsident Lula talt for fred. Hans opfordring til at afslutte konflikten blev straks angrebet af det såkaldte center for bekæmpelse af desinformation i Ukraine, som fordømte præsidentens budskab som hovedsageligt russisk propaganda.

Den tidligere præsident Trump, som var under en byge af anklager, udsendte en videoudtalelse, hvor han sagde: "Under disse omstændigheder er forestillingen om, at vi overhovedet skulle overveje at optage Ukraine i NATO på nuværende tidspunkt, fuldstændig vanvittig... Det sidste, denne inkompetente regering bør gøre, er at risikere krig med et atombevæbnet Rusland eller Kina eller nogen anden."

Det er på tide at ændre kurs! Der er brug for dristige, tilsyneladende umulige ændringer nu.

I dag for 54 år siden landede månelandingsfartøjet Apollo 11 på Månens overflade og bragte to mennesker til at gå på vores nærmeste himmelske nabo. Dette månemål, der blev nået inden for den tidsramme, som præsident Kennedy satte for 60 år siden, var ikke "muligt" på det tidspunkt, hvor han lancerede projektet.

Men engagementet i et hasteprogram gjorde det muligt.

Humanity for Peace-rallyet ved FN den 6. august har til formål at gøre fred mulig. Deltag, offentliggør, opbyg satellitbegivenheder. Der er brug for en stærk amerikansk stemme for en afslutning på USA's og Storbritanniens NATO!

Foto, Pexels CCO

Tiden er ikke på NATO's side; se frem til en hurtig britisk eskalering mod et atomart opgør med Rusland

Ikke korrekturlæst.

19. juli 2023 (EIRNS) – Det er nu en uge siden NATO-topmødet den 11.-12. juli i Vilnius, Litauen. I den uge har det britisk-kontrollerede NATO-apparat udsendt to tydelige politiske erklæringer om, hvor de har tænkt sig at føre Ukraine-krigen hen for at understøtte deres Vilnius-resolution. Den første kom i form af et droneangreb på Ruslands bro over Kerch-strædet, som forårsagede beskedne strukturelle skader og dræbte to civile.

Som den russiske præsident Vladimir Putin prompte påpegede, har Kerch-broen ingen militær værdi – ingen tropper eller våben krydser den. Formålet med London-Washington-Kiev-angrebet var simpelthen at sende et budskab: Vi vil angribe russisk territorium efter forgodtbefindende, uanset hvor mange gange I advarer om, at Ruslands "røde linjer" er ved at blive overskredet.

En anden, relateret politisk erklæring – denne gang en skriftlig – dukkede op i Financial Times den 18. juli, skrevet af en fremtrædende, højtstående repræsentant for det britiske establishment: Baron Mark Sedwill, tidligere national sikkerhedsrådgiver for den britiske regering (2017-2020), som nu er medlem af House of Lords, og de øverste lag af RUSI, IISS, Trilateral Commission og andre tænketanke. "NATO bør ikke slappe af efter Vilnius-topmødet," advarede Sedwill og foreslog i stedet, at NATO udvider sin artikel 5 om gensidigt atomforsvar til hele verden: "NATO's atomdoktrin har også brug

for en opfriskning: Vi bør signalere til Rusland, at enhver brug af atomvåben hvor som helst, ikke kun på NATO's territorium, kan blive mødt med magt. Atomafskrækkelse er skræmmende, men endnu mere skræmmende er det, hvis en isoleret, desperat autokrat fejlbedømmer vores beslutsomhed og trykker på knappen.

Etablerede analytikere og tænketanke råder NATO til at bevæge sig hurtigt i denne vanvittige retning af atomar konfrontation, fordi tiden ikke er på deres side: Den ukrainske offensiv er slået fejl og kommer ingen vegne foreløbig; når vinteren sætter ind, vil tingene blive værre for Ukraine; og det amerikanske valg nærmer sig, og "krigstrætheden" er hastigt ved at indfinde sig i det amerikanske politiske system. Hundredvis af kongresmedlemmer på begge sider af midten stemmer nu imod øget militærhjælp til Ukraine. Og der er præsidentkandidater – også på begge sider af fløjen – som taler om behovet for en forhandlet fred.

London er ikke begejstret – faktisk er de alarmerede. Donald Trump er ved at gennemgå sin tredje runde af kriminelle anklager for at se, om noget hænger fast og kan slå ham ud af valgkampen. Og hvad mon briterne har i ærmet til Robert F. Kennedy Jr. på den demokratiske side for at lukke munden på hans antikrigsstemme?

Frem for alt må menneskeheden ikke tillade, at stemmerne fra de utallige individer, organisationer og nationer verden over, som taler for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for at stoppe den nuværende udvikling mod atomkrig, bliver bragt til tavshed. Den kommende 6. august, årsdagen for atombomben over Hiroshima, vil være en aktionsdag mange steder i verden, anført af et Humanity for Peace-møde ved FN i New York City.

Som Helga Zepp-LaRouche udtrykte det i dag i sin ugentlige webcast-dialog: "Bolden er på Vesteuropas og USA's banehalvdel for at ændre deres politik. Jo flere mennesker, der taler ud og siger: 'Vi kræver en fredelig løsning på denne konflikt',

jo bedre. Og jo hurtigere vil det ske. For før Første og Anden Verdenskrig kom der et bestemt punkt, hvor mulighederne lukkede sig, og krig blev uundgåelig. Jeg er bare bange for, at selvom ingen ved, hvornår det vindue lukker – man kan begå en fejl, noget kan ske ved et uheld – så er vi meget tæt på, at det vindue lukker. Det er derfor, jeg mener, at International Peace Coalitions og Humanity for Peace's indsats med de kommende demonstrationer er så ekstremt betydningsfulde.

Deltag i indsatsen, på hvilken måde du end kan, for at styrke disse aktioner og deres firepunktsprogram:

Stop våbenleverancerne til Ukraine.

Indled betingelsesløse fredsforhandlinger med alle stridende parter.

Afslut NATO-alliancen.

Etablér en ny sikkerhedsarkitektur for alle nationer, og gør en ende på opdelingen af verden i stridende "blokke".

Besøg venligst: <https://humanityforpeace.net/>

Foto: Pexels CC0

Tid til at opløse NATO's affolkningslobby!

Ikke korrekturlæst

18. juli 2023 (EIRNS) – Nu er tiden inde til, at Den Internationale Fredskoalition og alle rettænkende mennesker

verden over griber ind for at afsløre og omstøde den seneste forbrydelse mod menneskeheden, der begås ved højlys dag af NATO's dødslobby. Verden, og især de to milliarder mennesker, der nu mangler mad, skal have adgang til korn og gødning fra både Rusland og Ukraine, og derfor skal disse ressourcer frit kunne sendes til de mest trængende nationer, hvor de kan tilbydes. Det har ikke været tilfældet i mere end et år, og lige nu er 750 millioner mennesker verden over i overhængende fare for at "sulte", en stigning på 122 millioner fra 2019 til 2022, ifølge Verdens Fødevarer Organisation (FAO).

Det var FN's kriminelle uagtsomhed, der forhindrede dette, selv om Rusland for flere måneder siden havde meddelt, at det ville levere gratis mad og gødning til de lande, der havde mest brug for det. Endnu værre er det, at det for flere måneder siden blev afsløret, at den ukrainske mad, der faktisk blev sendt gennem Sortehavet, ikke gik til fattige lande, men til europæiske og andre rige lande. EIR's Marcia Baker rapporterer, at "præsident Vladimir Putin udtalte på SCO-mødet i Usbekistan den 15. september 2022, efter at Black Sea Grain Initiative havde været i kraft i to måneder, at Rusland var klar til at levere 300.000 tons gødning gratis til udviklingslandene. Men EU blokerede for gødningsleverancerne, og kornet blev også blokeret...

"Putin bemærkede, at EU siden september, på trods af sine sanktioner mod Rusland, havde tilladt russiske gødningskibe, der var strandet i europæiske havne på grund af EU's sanktioner, at blive frigivet, hvis de leverede gødningen til EU's medlemslande. Men russiske gødningsforsendelser til udviklingslande er blevet blokeret af EU-sanktioner i strid med Black Sea Grain Initiative. Den 4. november 2022 sagde den tyrkiske præsident Tayyip Erdoğan i en tale ved et forretningsmøde: "I min telefonsamtale med Vladimir Putin sagde han: 'Lad os sende dette korn [fra Rusland gennem Sortehavet] gratis til lande som Djibouti, Somalia og Sudan' – og vi blev enige." Hvorfor sulter 750 millioner mennesker så,

over 100 millioner flere end sidste år?

Denne forbrydelse mod menneskeheden giver Storbritannien og USA nu Rusland skylden for, selv om begge lande har reduceret deres fødevarehjælp til Afghanistan fra henholdsvis 1,2 milliarder dollars til 74 millioner dollars og fra 522 millioner dollars til 30 millioner dollars! Endnu mere perverst er det, at udenrigsministeriet har fordømt det afghanske Taliban for at eliminere opiumshandelen og dyrke fødevarer i stedet, på trods af landets fødevaremangel. De angloamerikanske "menneskerettighedsorganisationer" og NGO'er er endnu værre, idet de intet siger om denne forbrydelse, selv om de råber op om "menneskerettighederne" for afghanske kvinder og børn, som disse organisationer indirekte sulter ihjel ved deres tavshed.

Overvej også, om brugen af klyngebomber i Ukraine måske har mere at gøre med at så dødens frø direkte i selve Ukraines jord og forvandle det fra en livgivende brødkurv til en makaber dræbermark. Det er velkendt, at der ikke er nogen militær sejr mulig for Ukraine i denne krig – så er formålet "at ødelægge Ukraine for at redde det," som det blev sagt om amerikansk befriede og derefter raserede landsbyer i Vietnamkrigen? De transatlantiske blodige Macbeth'er (og analogien er rammende i betragtning af deres mord på præsident John F. Kennedy, Italiens Enrico Mattei, Martin Luther King, Malcolm X og Robert F. Kennedy, blandt mange andre) kan ikke længere narre, tvinge eller true den "Globale Majoritet". Den transatlantiske dødslobby har "mistet himlens kappe". Syv milliarder af verdens otte milliarder mennesker afviser deres plan – eller skulle vi sige grønne plan – for udryddelse.

For eksempel kunne NATO-sidespillet efter Vilnius ikke overtale eller bestikke nationerne i den Globale Majoritet til at udsende kommunikéer, der fordømte Rusland, hverken på det netop afsluttede 50-nationers EU/CELAC-møde eller på G20-mødet, der netop er blevet afholdt i Indien. "EU-embedsmænd havde håbet, at topmødet med Fællesskabet af Latinamerikanske

og Caribiske Stater (CELAC) klart ville fordømme Rusland for at invadere sin nabo i februar sidste år. Men i slutterklæringen blev Rusland ikke nævnt,” skriver Reuters. Er de ikke klar over, at disse nationer ikke kun har deres egen følelse af integritet og retfærdighed og deres egen uafhængige indenrigs- og udenrigspolitik, de har også minder – herunder om mord og kup udført af angloamerikanske efterretningstjenester på deres egen jord?

Tror NATO, at verden har glemt, hvad der virkelig skete med Nordstream-rørledningen? Tror NATO, at det globale flertal ikke kan huske, hvad der skete i Afghanistan, Irak, Libyen, og hvad der fortsat sker i Syrien i “krigen mod terrorismes” navn? Tror anglofæren, at tidligere koloniserede folk ikke er kloge nok til at bemærke, at når et “kulstofvenligt” forslag om “grøn energi” som Inga-dæmningen, der potentielt kunne levere livreddende elektricitet til 600 millioner mennesker – 7,5% af menneskeheden – i den mest energiforarmede, mindst “forbrugende” befolkning på planeten, bliver fremsat af afrikanske ledere, er der ingen fra den transatlantiske verden, der reagerer bekræftende? Forstår “Perfidious Albion” og dets allierede virkelig ikke, at en sådan opvisning i moralsk ligegyldighed er et umiddelbart bevis for disse nye lande på, at den gamle angloamerikanske imperiale mentalitet, i en ny “planetbesparende” grøn forklædning, faktisk siger til dem: “Vi vil ikke have jeres beskidte sorte CO2-fodaftryk vandrende gennem vores have eller jungle”?

Der er en højere grund, et højere formål, en højere fred, som blev foreslået i 1963 af pave John XXIII og den snarligt myrdede John Kennedy. Det er denne højere metode, opdaget af kardinal Nicholas af Cusa i det 15. århundrede, som vi skal bruge nu. Vi må kræve, at borgerne i den transatlantiske verden udskifter deres regeringer på den bedst mulige måde, så verden kan se dem som et alternativ til deres moralsk bankerotte regimer. De må tage ansvar for verden.

Under sin valgkamp i 1960 sagde præsidentkandidat John F.

Kennedy til landmændene i South Dakota: "De problemer, I står over for her i staten South Dakota, med at håndtere landbrugsproblemet, hvordan vi skal udnytte vores kapacitet, hvordan vi skal udnytte vores overflod og gøre vores overflod frugtbar for os selv og for mennesker over hele verden, er et problem, der er langt større og langt mere kompliceret end noget, nogen statsmand i det 19. århundrede stod over for... Hvis vi fejler, fejler hele frihedens sag. Hvis vi lykkes, lykkes frihedens sag. Det er det ansvar, der påhviler en majs- eller hvedefarmer i staten South Dakota. Han skal ikke kun beskæftige sig med landbrugspolitik, men også med vores politik over for Pakistan og Indien og Latinamerika og Afrika, og med vores politik i rummet såvel som på jorden i South Dakota.

I 1961 grundlagde han Mad for Fred-programmet. Lyndon LaRouche genoplivede og transformerede denne idé i 1988, før hans kriminelle fængsling, og gjorde den til kernen i et sikkerhedsforslag og en positiv økonomisk politik, der blev tilbudt Sovjetunionen på Kempinski Hotel den 12. oktober det år. Helga Zepp-LaRouche opfordrede sidste år alle nationer til at føre en lignende politik for at hjælpe Afghanistan, Haiti, Syrien, Tyrkiet og andre problemområder som en del af en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Uanset hvilken "side" man tager i den nuværende stedfortræderkrig, er der helt sikkert en måde, hvorpå menneskeheden kan gå sammen om at brødføde mennesker, især børn, som ikke har noget kendskab til, og ikke bærer noget ansvar for, denne konflikt. NATO's dødslobby tror måske ikke på dette, men det gør menneskeheden. Dette er "modsætningernes sammenfald", som er indholdet af vores intervention den 6. april på vegne af Humanity for Peace.

Foto: Pixabay CC0

Forberedelserne til global krig er i fuld gang – vil det amerikanske folk stoppe det?

Ikke korrekturlæst

16. juli 2023 (EIRNS) – I ugen efter NATO-topmødet i Vilnius, hvor ikke en eneste deltager så meget som nævnte ideen om en fredelig forhandlingsløsning på den aktuelle krig i Ukraine, mens flere planer om total krig med Rusland og Kina blev diskuteret i detaljer, er det ikke overraskende, at de førende presseorganer i USA bidrog med nye omfattende forslag til total militær og økonomisk krig mod Rusland og Kina.

Først udgav Foreign Affairs, tidsskriftet for Council on Foreign Relations, den førende britiske efterretningsforpost i USA, en artikel med titlen "The Myth of Neutrality: Lande bliver nødt til at vælge mellem Amerika og Kina". Man kunne forestille sig, at den var skrevet af den for længst afdøde statsmand John Foster Dulles, som spillede en hovedrolle i at bringe USA på linje som en forlængelse af det britiske imperium og overtage det britiske imperiums rolle i at knuse republikanske bevægelser i Indonesien og Vietnam. Det var Dulles, der retfærdiggjorde denne ondskab med argumentet om, at neutralitet "i stigende grad er blevet et forældet begreb og, undtagen under meget usædvanlige omstændigheder, et umoralsk og kortsigtet begreb". Det var hans modsvar til den historiske Bandung-konference, ledet af Indonesiens præsident Sukarno, sammen med Indiens premierminister Jawaharlal Nehru og Kinas Zhou Enlai, og andre tidligere kolonier, som lancerede det, der blev til den Alliancefri Bevægelse. Sukarno og hans tilhængere blev snart væltet, og hundredtusinder blev

slagtet af USA's, Storbritanniens og Australiens kombinerede konspiration.

Men der var ikke brug for Dulles' spøgelse, for krigspartiet kunne tilkalde et nulevende britisk aktiv, Richard Fontaine, CEO for neo-con-forposten Center for a New American Security og tidligere rådgiver for senator John McCain, manden, som Lyndon LaRouche bemærkede, aldrig havde oplevet en krig, han ikke elskede. Fontaine "forklarer", hvorfor lande må afvise neutralitet og i stedet tilslutte sig USA's krigspolitik eller selv blive udslettet. Hans konklusion: "Lande kan ikke både få kagen og spise den. Tiden til at vælge er kommet. Landene bliver nødt til at beslutte, om de vil holde med Washington eller Beijing, eller se ud til at gøre det. I stedet for at forsikre hovedstæderne om, at et sådant valg ikke er nært forestående, bør USA acceptere denne virkelighed og hjælpe udenlandske hovedstæder med at træffe de rigtige valg." (<https://www.foreignaffairs.com/china/myth-of-neutrality-choose-between-america-china>)

Det andet "bidrag" til denne fascistiske tankegang kom fra New York Times Magazine med en titel, der indrømmer, at USA nu er involveret i "An Act of War: Inside America's Silicon Blockade Against China", der stolt beskriver USA's sanktionspolitik sammen med økonomisk krigsførelse mod Kina som de nødvendige midler til at sikre USA's unipolære herredømme over hele verden. Mens New York Times Magazine klager over, at USA ikke gør meget for at sikre succes i konkurrencen med Kina ved at udvikle bedre teknologier i USA selv, beskriver det stolt USA's succes med at ødelægge Kinas lederskab på afgørende områder inden for videnskab og teknologi, især i teknologisektoren, gennem det ulovlige angreb på Huawei og andre kinesiske teknologivirksomheder, og nu "chipkrigen" i fuld skala mod hele den kinesiske økonomi. Man kan undre sig over, hvordan Times ville have dækket Boston Tea Party. (<https://www.nytimes.com/2023/07/12/magazine/semiconductor-chips-us-china.html>)

Sandheden er, at nationerne i det såkaldte Globale Syd allerede har udtrykt deres foretrukne fremtid, og det er ikke at fortsætte med at tjene deres tidligere koloniherrer. Det "nye paradigme" er allerede tilgængeligt i samarbejdet mellem BRIKS-landene og det kinesiske Bælte og Vej Initiativ, som nu har 149 medlemslande.

I sidste uge var Schiller Instituttet vært for det sjette ugentlige møde i International Peace Coalition, som samler personer og institutioner, der er engageret i global fred for at gøre en ende på krigens vanvid, og sponsorerede en todages konference i Strasbourg, Frankrig, den 8.-9. juli med titlen "På randen af en ny verdenskrig – europæiske nationer må samarbejde med det Globale Syd!", hvor førende politiske, militære og akademiske personer præsenterede ideer og engagerede sig i dybtgående diskussioner om det presserende behov for at lykkes med at stoppe krigsdriften og skabe en ny arkitektur for fred og udvikling for alle nationer.

Schiller Instituttets grundlægger og præsident Helga Zepp-LaRouche talte også ved Diane Sares ugentlige symposium fredag den 14. juli, hvor hun afsluttede sine bemærkninger til Sare: "Jeg tror, at USA's befolkning er nødt til at lade deres stemmer høre. Jeg tror, det er den strategisk vigtigste faktor, fordi vi er så tæt på Tredje Verdenskrig, og den måde krigen i Ukraine udvikler sig på. Nu er der tale om at sende F-16 kampfly [til Ukraine]. Den russiske udenrigsminister Lavrov har lige været ude og sige, at eftersom disse F-16 jagerfly kan udstyres med atombomber, vil russerne fra nu af, hver gang de ser et sådant jagerfly over Ukraines territorium, være nødt til at antage, at det kan medføre en atombombe. Det sætter det hele i en helt anden kategori. Det burde få det til at løbe koldt ned ad ryggen på alle, for vi er så tæt på en potentiel atomkrigskatastrofe, at det kræver, at USA's befolkning tydeligt tilkendegiver, at de ikke ønsker at bevæge sig i den retning.

"Heldigvis ser det ud til, at der vil være to kandidater, som

har udtrykt deres modstand mod konfrontation med Rusland; desværre ikke helt med Kina, når det gælder Trump. Men der er Trump på den republikanske side, og der er Robert Kennedy Jr. på den demokratiske side. Jeg tror, at hvis man tager Diane Sares heroiske kampagne til Senatet, så er der stemmer, som kan ændre USA fuldstændigt og gøre det til en kraft for det gode i verden igen. At være en del af det burde være enhver patriotisk amerikaners ædleste ønske i denne tid. (https://www.sareforsenate.com/new_york_symposium)

Foto: Sawyer Sutton, Pexels CC0

Vil man undgå atomkrig, skal man starte en fredsbevægelse

Ikke korrekturlæst

13. juli 2023 (EIRNS) – Under et interview med det russiske nyhedssite Lenta.ru fremsatte den russiske udenrigsminister Sergey Lavrov den tankevækkende pointe, at udstationeringen af vestlige F-16-fly i Ukraine vil blive opfattet af Rusland som en “atomtrussel”. “Vi har informeret atommagterne,” sagde Lavrov, “om, at Rusland ikke kan ignorere disse flys potentiale til at bære atomvåben. Ingen forsikringer vil hjælpe her.” Det er kendt, at F-16-fly kan udstyres til at bære B-61-atombomber, men en fjern observatør, nemlig Rusland, vil ikke have nogen mulighed for at afgøre, om et fly er bevæbnet med sådanne våben eller ej. “I løbet af kampoperationerne,” fortsatte Lavrov, “vil vores soldater ikke finde ud af, om hvert enkelt fly af denne type er udstyret til at levere atomvåben eller ej. Vi vil betragte selve det faktum, at flyene er udstyret til at bære atomvåben. Vi vil

betragte selve det faktum, at de ukrainske væbnede styrker har sådanne systemer, som en trussel fra Vesten på det atomare område.”

Hvad betyder det, kan man spørge? Det betyder, man skal gøre alt, hvad man kan, for at aktivere en fredsbevægelse i USA og Europa lige nu – livet for alle omkring én vil sandsynligvis afhænge af det. Vestens og NATO's regeringer har skabt en situation, der er identisk med Cubakrisen i 1962, hvor den mindste fejlkommunikation eller fejlberedning kan udløse en global, civilisationsødelæggende krig. Og hvis man tror, at det er en overdrivelse, og at “de aldrig vil lade det ske”, kan man godt tro om igen. Det er deres eksplicitte politik, som det er blevet sagt gentagne gange: Hold op med at bekymre dig om Putins “røde linjer” – skub til grænsen og afslør hans “bluff”.

Samtidig ser den påståede “forenede” vestlige alliance mere og mere absurd ud dag for dag. På trods af at NATO-topmødet i Vilnius, Litauen, sluttede med store sikkerhedsmæssige og økonomiske garantier til Ukraine, var det ikke uden en hel del fodarbejde for at forhindre åbne slagsmål i at bryde ud. Ukrainerne gjorde efter sigende mange på NATO-topmødet rasende med deres fornærmelser om, at NATO's manglende evne til at give Ukraine medlemskab viser, at de er “absurde” og “mangler politisk vilje.” Tænk også på nyheden om, at Ukraines sponsorer ikke kan nå til enighed om, hvordan de skal reparere de berømte Leopard-kampvogne fra Tyskland – udstyr, der tidligere blev set som en afgørende faktor for Ukraine på slagmarken. Ingen kan blive enige om, hvem der skal betale for det, så kampvognene står der, ubrugelige.

Som Lyndon LaRouche længe har insisteret på, kommer faren for krig fra sammenbruddet af de vestlige landes økonomiske/finansielle systemer. Som Biden selv sagde for nylig i et interview med CNN, blev beslutningen om at indsætte klyngebomber i Ukraine ikke blot truffet på grund af en vanvittig besættelse af at ødelægge Rusland (selvom det

bestemt er sandt), men snarere fordi USA ikke kan opretholde de nødvendige produktionshastigheder og er løbet tør for almindelig ammunition. Hvordan denne lille sandhed er sluppet ud, får vi måske aldrig at vide, men den tjener til at antænde ny modstand mod det umoralske i den nuværende krigspolitik og viser løggen om de såkaldte blomstrende vestlige "demokratier" versus de svage og desperate "autokratier".

Menneskeheden står ved en korsvej, som den aldrig har oplevet før, og hvis løsning ikke kan udledes af nogen tidligere politisk eller historisk periode. Der kan være ligheder eller metaforiske sammenhænge, men der er intet at støtte sig til, så man kan klare sig gennem nutidens tumult. Alene hævde af principper – som de anvendes og kæmpes for af modige ledere af nutidens nye fredsbevægelse – vil kunne føre verdens nationer ind i et nyt paradigme. Det er vigtigheden af Helga Zepp-LaRouches "Ti principper" i dag, som det f.eks. fremgår af hendes tiende punkt: "Den grundlæggende antagelse for det nye paradigme er, at mennesket grundlæggende er godt og i stand til uendeligt at perfektionere sit sinds kreativitet og sin sjæls skønhed." Dette princip er grundlaget for optimisme – og for at skabe fred – selv blandt vidt forskellige folkeslag og nationer.

Så bliv derfor en sådan modig leder. Og slut dig til fredsbevægelsen!

Foto: Roman Ondintsov, Pexels CC0

Uafhængighedserklæringen:

Hvad er 'stræben efter Lykke'?

Den 3. juli 2023 (EIRNS) – Mens USA (eller i det mindste nogle i USA) fejrer Uafhængighedsdagen, er det værd at reflektere over, hvad der menes med "liv, frihed og stræben efter lykke".

Lyndon LaRouche forklarede ideen bag den amerikanske republik i en diskussion med unge i Californien i januar 2006: "Hensigten med Uafhængighedserklæringen, som er klar i det den siger, indeholder én formel, som er afgørende for al amerikansk forfatningsret og retsopfattelse, i modsætning til det affald, som er blevet populariseret i de senere perioder af alle mulige frafaldne og forvirrede idioter og lignende. Og det er princippet om den almene velfærd.

" Altså, det generelle velfærdsprincip, som er spørgsmålet i den nylige, første encyklika fra Benedikt XVI, drejer sig om den generelle velfærd, om *agape*, som er en forestilling, der er uddybet som kernen i begrebet om republikken, i Platons *Republik*. Og det kommer især til udtryk i Sokrates' opgør med Thrasymachus og Glaukon, som er alternative opfattelser af regeringsførelse.

Så man har tre opfattelser: Thrasymachos, som er ideen om det føderalistiske samfund! Med andre ord er dette hvad der fordømmes og afsløres som et skræmmebillede af Platon i *Republikken: *Republikken*, der er det dokument, som danner reference for udarbejdelsen af USA's forfatning."

Han fortsatte med at sige, at i udformningen af Uafhængighedserklæringen "tog de en sætning direkte fra Leibniz' angreb på Locke, i "New Essays on Human Understanding" af Leibniz. Det var et vigtigt referencepunkt for amerikanerne, og især for Franklin, da de dannede USA.

"Udtrykket er 'stræben efter lykke'. 'Stræben efter lykke'

handler ikke om grådighed eller utilitaristiske, nyttige forestillinger, men snarere om det faktum, at vi alle er dødelige individer – vi dør. Vi dør alle sammen. Dør vi derfor som dyr, eller dør vi som noget andet? Og hvor ligger denne skelnen? Og Leibniz er klar på dette punkt, ligesom Platon er det: Forskellen mellem menneske og dyr, ligger i de kreative kræfter, som jeg nævnte igen i dag, i form af evnen til at opdage et universelt fysisk princip, eller til at opdage den samme særlige form for idé, i form af, skal vi sige, Furtwänglers ide om at "spille mellem tonerne"...

"Så, denne idé om kreativitet, som en skelnen mellem mennesket og dyret, er betydningen af "lykke". Det vil sige, at vi alle skal dø, så hvordan kan vi glæde os over det faktum, at vi skal dø? Vi kan kun glæde os over, at vi skal dø, når det vi gør, mens vi er i live, på en eller anden måde har permanent værdi for samfundet: at vi vil leve i fremtiden, på den måde, og praktisk talt, som vores forfædre, vores forgængere, der gjorde principielle opdagelser, som vi deler, lever i os. Så derfor er retten til at have et liv, mens vi lever, som er en opfyldelse af det, der gør os til mennesker snarere end aber, "stræben efter lykke" – "stræben efter lykke" – retten til udvikling, på en måde. Retten til uddannelse: Det var et stort spørgsmål! Hvad angår spørgsmålet om slaver – det var ulovligt – man kunne blive dræbt, som en forbrydelse mod den lokale stat, hvis man tillod en slave at blive uddannet til at læse og skrive.

"Det er det samme spørgsmål, der rejses i Prometheus i Lænker, som Zeus' anklage mod Prometheus for at lade folk vide, hvordan man bruger ilden. Og på samme måde var slaveriets princip enfoldighed: Du kan leve, hvis du er dum. Og så, da friheden kom, havde man liberale i USA, som havde været imod slaveriet, men som alligevel sagde: "Vi må ikke overuddanne børnene af disse eks-slaver". Med andre ord, igen, det samme: Fasthold dem i uvidenhed! Og fortæl dem, at det er i deres interesse at være enfoldige! At tænke simple ting! At udelukke

ideer fra deres liv – at være “i deres natur”, det vil sige åndsvage, uuddannede. I modsætning til Frederick Douglass og alle frihedskæmperne, som sagde, at frihed og udvikling af sindet er det første skridt til frihed for kroppen. Hvis vi ikke har frihed i sindet, er friheden for kroppen en skrøbelig ting, som man let kan miste – på grund af vores indbyrdes tåbelighed.

“Så derfor er spørgsmålet om ‘lykke’ et spørgsmål om uddannelse og udvikling af mennesket: Således at vi, mens vi har et dødeligt liv, har den forudviden, at vores liv er uendeligt, fordi det er et redskab til at bidrage med noget af uendelig værdi fra fortiden, fra vores eget liv, ind i fremtiden.

“Og det er forestillingen om den almene velfærd. Dette begreb er ikke nyt. Begrebet er princippet om *agape*, som er kernen i den første encyklika fra den nyligt indsatte pave, Benedikt XVI: princippet om *agape*. Det er for eksempel princippet i Første Korintherbrev, 13. Det er princippet.”

Konfronteret med provokationer og farer rundt om i verden, må vi i dag se hen til dette princip for at lede vores overvejelser og handlinger i at danne en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for vores planet!

Se: <https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>

Læs LaRouches fulde udtalelser, der er citeret ovenfor, på: https://larouchepub.com/lar/2006/3306vs_john_yoo.html

Foto: Element5 Digital, Pexels CC0

NATO forbereder sig på global krig – BRICS og det Globale Syd forbereder sig på fred og udvikling

Den 2. juli 2023 (EIRNS) – Anglo-amerikanerne forbereder sig på deres NATO-topmøde i næste uge med den hensigt at redde den kuldsejlede krig mod Rusland i Ukraine, mens de udvider den “nordatlantiske” alliance til Asien. Mens verden vrimler med rapporter om fiaskoen for Ukraines meget omtalte “modoffensiv”, erstatter en åben diskussion om en atomar konflikt mellem USA og Rusland den muntre snak om, at Ukraine “vinder” den krig, der ikke kan vindes.

NATO afholder et topmøde i Litauen den 11.-12. juli, hvor de håber at få Ukraine (og Sverige) med i atomklubben mod Rusland og Kina, samtidig med at de udvider “Global NATO”-konceptet ved at få Japan, Sydkorea, Australien og New Zealand involveret i deres NATO-relaterede konflikt med Kina. Lederne af disse fire asiatiske lande deltager i topmødet og planlægger at udvide deres relationer til krigsapparatet.

Men resten af verden gør grin med de tidligere kolonimagter for deres snak om klimaforandringer og krigsmageri og kræver reel udvikling, hvis de vil bevare nogen form for agtværdighed over for det Globale Syd. På det fejlagtigt benævnte “Summit for a New Global Financial Pact” i Frankrig i sidste uge, hvor de vestlige ledere ønskede en aftale om en global skat, der skulle skaffe 1 billion dollars til at modvirke klimaforandringer, gjorde de afrikanske ledere det klart, at de har brug for udvikling. Brasiliens præsident Lula udtrykte det klart: “Hvis vi ikke diskuterer dette spørgsmål om

ulighed, og hvis vi ikke prioriterer det lige så højt som klimarelaterede anliggender, kan vi sagtens have et godt klima, og folk vil fortsat dø af sult i mange lande i verden.”

Sydafrikas præsident Ramaphosa belærte den franske præsident Macron og hans NATO-krigsherrer om, at der ikke ville være nogen grund for afrikanere til at deltage i disse fora, hvor tomme løfter aldrig bliver indfriet, medmindre Vesten skaffede ressourcerne til at bygge Grand Inga-dæmningen på Congo-floden, som ville forsyne de fleste af de 600 millioner afrikanere, der nu helt mangler strøm, med elektricitet.

Lederne i det Globale Syd ytrer sig i høj udstrækning, fordi de ved, at de tidligere kolonimagter ikke længere udgør det eneste alternativ, da BRIKS-nationerne nu repræsenterer en ny pol i verden, som tilbyder reel udvikling såvel som venskab. Den igangværende 3. China-Africa Economic and Trade Expo i Changsha er vært for udstillere fra 29 lande, der underskriver 120 projekter til en værdi af over 10 milliarder dollars, hvilket føjer sig til Bælte- og Vej-Initiativet, hvor der allerede aktivt udvikles infrastruktur på tværs af Afrika.

I slutningen af juli sponsorerer Rusland det 2. Økonomiske og humanitære forum for fred, sikkerhed og Udvikling mellem Rusland og Afrika i Moskva, hvor alle afrikanske lande forventes at være repræsenteret. Dette modbeviser den ofte gentagne påstand fra udenrigsminister Tony Blinken, CIA-chef William Burns og andre om, at Rusland er “isoleret” i verden og ved at bryde sammen internt.

I denne uge fejrer USA 247 års-jubilæet for sin uafhængighedserklæring. Hvis amerikanerne ville tage sig tid til at læse den erklæring, ville det være et opråb om, at nationen er på vildspor. (se <https://www.archives.gov/founding-docs/declaration-transcript>) At læse “Erklæringen om menneskets umistelige Rettigheder”, et af Schiller Instituttets grundlæggende dokumenter, som er et internationalt udtryk for principperne i

USA's Uafhængighedserklæring, ville tjene samme formål (se https://archive.schillerinstitute.com/about/si_brochure-20140218.html#prin). Det samme gælder præsident John F. Kennedys berømte tale den 10. juni 1963, umiddelbart efter Cuba-krisen, der næsten udløste en atomkrig, og kort før han blev myrdet af krigspartiet, fordi han vovede at hævde, at USA og Rusland (dengang Sovjetunionen) måtte arbejde sammen for at forhindre en atomkrig og skabe fred og udvikling for hele menneskeheden (se <https://www.jfklibrary.org/archives/other-resources/john-f-kennedy-speeches/american-university-19630610>).

Man må spørge, om den amerikanske befolkning er belæst nok til at læse disse historiske dokumenter, eller om de er blevet så "fordummede", at sådanne principielle begreber ikke længere er forståelige? Hver eneste borger bør granske sin egen tankegang i dette øjeblik af civilisationens eksistentielle krise. Kan vi tænke som "verdensborgere", eller er vi så vant til stammekultur, til britisk ideologisk "en mod alle", at vi vil tillade nedstigningen til helvede?

At læse Helga Zepp-LaRouches Ti principper for en ny international sikkerheds- og Udviklingsarkitektur er et solidt grundlag for at besvare det spørgsmål i ens eget sind (se <https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>).

Det er tid til at 'frygte ragnarok'

Den 26. juni 2023 (EIRNS) – Se på verdenssituationen. På den ene side er der de Globale NATO-ledere og -styrker, der presser på for konfrontation på alle måder for at få Rusland ned med nakken. På den anden side har vi Ruslands regering – en atommagt, som gør det klart, at “vi vil ikke blive udslettet”. Det, der står på spil, er atomar udslettelse.

Enhver vurdering af den strategiske situation, som ikke foretages på dette niveau, går glip af pointen, selv om der er hændelser og ” forhold”, som fortjener en omhyggelig vurdering. Det væbnede mytteri mod Rusland den 23.-24. juni er fortsat under grundig efterforskning, hvilket også omfatter de udefrakommende kræfter, der var involveret.

Men pointen er: Det er på tide, at folk frygter ragnarok! Og griber ind for at stoppe dommedags-dynamikken. Det var den opfordring, som Schiller Instituttets stifter og leder, Helga Zepp-LaRouche, kom med i dag. Hun anbefaler på det kraftigste en artikel, som blev udgivet den 22. juni, før weekendens dramatiske begivenheder i Rusland. Den har overskriften “USA og dets allierede spiller ‘russisk roulette’; man kunne næsten tro, at de ønsker en atomkrig.”

(<https://russiancouncil.ru/en/analytics-and-comments/comments/the-us-and-its-allies-are-playing-russian-roulette-you-d-almost-think-they-want-a-nuclear-war/>)

Forfatteren, forskeren Dmitry Trenin, som sidder i det Russiske råd for internationale Anliggender, beskriver processen: “Frygten for atombomben, som var til stede i anden halvdel af det 20. århundrede, er forsvundet. Atomvåben er blevet taget ud af ligningen. Den praktiske konklusion er klar: Der er ingen grund til at være bange for en sådan

russisk reaktion" på en hvilken som helst provokation, man måtte foretage mod Rusland. Trenin præsenterer historien om de geopolitiske forhold og den nedbrudte kultur, der var med til at skabe denne farlige vrangforestilling.

Husk på det, når weekendens begivenheder i Rusland og opfølgningen fra Vesten betragtes. Wagner-gruppen og dens leder, Jevgeny Prigozhin, iscenesatte et væbnet oprør, der begyndte den 23. juni i deres vanvittige "Marchen for retfærdighed" mod Moskva, som blev afværget den 24. juni af Putin og Hvideruslands præsident Lukashenko. Her til aften holdt præsident Putin en tv-transmitteret tale til nationen, hvor han bekræftede folkets sammenhold: "Alle er forenet bag det vigtigste – ansvaret for fædrelandets skæbne."

Men fra de vestlige hovedstæder lyder kampråbet samstemmende: Rusland og Putin er på vej ned! Det er på tide at sætte det afgørende stød ind! I dag var Hudson Institute i Washington, D.C. vært for en særlig begivenhed om at tilføre Ukraine yderligere ildkraft – ATACMS, F-16-fly, klyngeammunition. De jublede: Frygt ikke nogen atomtrussel! Gå til angreb på Rusland. Smadr det. Arrangementet havde titlen "Mytteri i Rusland: Vurdering af konsekvenserne af Prigozhins march mod Moskva."

Det samme budskab – "Rusland er faldet og på vej ud" – går højt og tydeligt igennem i de vestlige mediers "informationskrig" den 25.-26. juni. Typiske overskrifter:

{Washington Post}: "Russisk krise sætter Putin i et svagt lys ... Der er tvivl om præsidentens autoritet og opholdssted."

{Frankfurter Allgemeine Zeitung}: "Putin er nøgen!"

{The Economist}: "Betydningen af Prigozhins kortlivede mytteri: Vladimir Putins manglende evne til at forhindre det betyder, at han fejlede i sin vigtigste opgave."

{Financial Times}: "Putin-systemet er ved at smuldre."

I dag i Luxembourg blev denne linje slået fast på mødet mellem de 27 EU-landes udenrigsministre af EU's højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Josep Borrell: "Den russiske stat og Putins personlige lederskab er svækket." I betragtning af den "interne ustabilitet og skrøbelighed" er det oplagt at sætte alt ind på at støtte Ukraines sejr over Rusland.

Det er ikke bare retorik, det er en kontekst af vrangforestillinger, hvor en hændelse kan udløse en gennemgribende atomar udslettelse. Scenen er sat for en sådan hændelse i forbindelse med atomkraftværket i Zaporozhye.

Den 23. juni udsendte Kyiv-regimets militære efterretningschef, Kyrylo Budanov, en evaluering, der hævdede, at Zelenskyj-regeringen har beviser for, at Rusland har gjort alt klar til at angribe Zaporozhye-værket, hvilket vil forårsage et nukleart udslip. Det eneste spørgsmål er, hvilken dato og hvilket tidspunkt Moskva vil gøre det.

Denne klassiske falsk flag-operation er allerede blevet tilbagevist af russiske ledere, men det væsentlige i Budanovs løgnagtige anklage er, at Vesten faktisk "spiller russisk roulette", hvor indsatsen kan blive atomkrig.

Konklusionen i artiklen af Dmitry Trenin, anbefalet af Zepp-LaRouche: "For at undgå en generel katastrofe er det nødvendigt at bringe frygten for ragnarok tilbage i politik og den offentlige bevidsthed. I atomalderen er det den eneste garanti for at bevare menneskeheden."

Dette er målet for Schiller Instituttets ekstraordinære ansvar i historien. Kom og vær med.

Foto: Zohan Ali, CC0 Pexels

“Behandl historie som videnskab – ikke ‘skæbnens sport’

25. juni 2023 (EIRNS) – “De, der ikke kan se skoven for bare træer, vil skabe en generation af småtræer.” Det er meget vigtigt, som de sidste 72 timers historie har vist, at man under disse hastigt skiftende omstændigheder “ikke bliver fanget under begivenhedernes niveau”, som Schiller Instituttets afdøde medstifter og tænder, Fred Wills, plejede at sige.

Flere “analytikere”, heriblandt Stephen Hall, den nuværende leder af CIA’s operationer i Rusland, udtalte sig i går forhåbningsfuldt og manisk om Vladimir Putins snarlige bortgang. “Efter min mening, hvis {siloviki} – de ledende efterretnings-, sikkerheds- og militærfolk – vurderer, at OK, det her er blevet for vanvittigt, så er Putin færdig.” Vi bør undgå tåbeligheder, og det samme gælder for Hall og andre af udenrigsministeriets dunkle eksistenser. Faktisk kan omstændighederne være præcis det modsatte af, hvad Hall har fremsagt, eller det kan forholde sig helt anderledes. Begivenhederne de sidste 72 timer kan ikke evalueres, som om de var en “holdsportsbegivenhed”. Enhver efterretningsvurdering, der for eksempel ikke tager højde for betydningen af “Fælleserklæringen fra Den Russiske Føderation og Folkerepublikken Kina om de internationale relationer, der går ind i en ny æra” fra 4. februar 2022, i evalueringen af hvad der er sket i løbet af de sidste 72 timer, vil fejlvurdere det internationale terræn – ikke det “geopolitiske” terræn, men det idémæssige terræn, hvor disse udviklinger udspilles. (<http://en.kremlin.ru/supplement/5770>)

Vi illustrerer det. I afsnit tre i dette dokument står der: "3: Parterne bekræfter deres stærke, gensidige støtte til beskyttelsen af deres kerneinteresser, statens suverænitet og territoriale integritet og modsætter sig indblanding fra eksterne kræfter i deres interne anliggender. Den russiske side bekræfter sin støtte til princippet om ét Kina, bekræfter at Taiwan er en uomstøtelig del af Kina, og modsætter sig enhver form for uafhængighed af Taiwan. Rusland og Kina står imod forsøg fra eksterne kræfter på at underminere sikkerhed og stabilitet i deres fælles tilstødende regioner, har til hensigt at imødegå indblanding fra eksterne kræfter i suveræne landes interne anliggender under ethvert påskud, modsætter sig farverevolutioner og vil øge samarbejdet på de førnævnte områder..." Hvordan kan sådanne politiske overvejelser som disse indgå i det, der sker mellem Rusland og Kina i de næste dage og uger? Hvordan kan det påvirke andre nationer? Hvis man ikke tager højde for dette, er man i kategorien "dilettant" i den aktuelle histories gryde.

I en kort diskussion med Helga Zepp-LaRouche i går understregede hun, at "aktuelle begivenheder", inklusive dem, der har udspillet sig i Rusland i de seneste 72 timer, blot er konturer, der udtrykker den verdensomvæltende karakter af den periode med turbulens og ustabilitet, som verden er trådt ind i. Hvordan kan sådanne politiske overvejelser som disse indgå i det, der sker mellem Rusland og Kina i de næste dage og uger? Hvordan kan det påvirke andre nationer? Hvis man ikke tager højde for dette, er man i kategorien "dilettant" i den aktuelle histories gryde.

Hvad angår dramatiske ændringer i den transatlantiske verden, kan et økonomisk sammenbrud i løbet af de næste dage eller uger midt i det vanvittige forsøg på at destabilisere Rusland have betydelige konsekvenser. Kunne det provokere Anglosfæren til at starte eller eskalere til en atomkrig? Hvis en ny epidemi, måske endnu mere skadelig end den i 2020-2022, skulle opstå i en af de mange nationer, der er ved at blive

destabiliseret verden over, er vi så i en bedre eller værre tilstand til at konfrontere den, end vi var for tre år siden?

Menneskeheden hænger i sandhed i en tynd tråd, og den tråd udgøres af samarbejde mellem hele menneskeheden for at fremme vores allesammens og efterkommernes generelle velfærd. Det er substansen i Zepp-LaRouches Ti principper for en ny international Sikkerheds- og Udviklingsarkitektur, og de adskillige efterfølgende initiativer der er taget i løbet af det seneste år, afledt af dette forslag. Det seneste af disse initiativer, International Peace Coalition, lancerer nu en seks uger lang mobilisering i kølvandet på Schiller Instituttets succesfulde kampagne for at få den amerikanske præsident John F. Kennedys "fredstale" fra American University udbredt og diskuteret. Hans nevø, Robert F. Kennedy, Jr., modsatte sig i sidste uge i New Hampshire den nuværende amerikanske politik i Ukraine med henvisning til netop denne tale, som han kaldte "den vigtigste tale, min onkel nogensinde har holdt."

I "History As Science: America 2000", der blev skrevet i fængslet i 1993, sagde Lyndon LaRouche: "De politiske passatvinde har blæst i den forkerte retning alt for længe. De blæser stærkere end på noget andet tidspunkt siden udbruddet af den sidste store krig i Europa. Kan sådanne genstridige tendenser ændres så sent undervejs? Det er derfor, vi har grund til at frygte; det er kilden til vores fare.

"Hvad er mulighederne for at skabe en så tidlig og hurtig omvending af årtier gamle tendenser i den offentlige mening? Det spørgsmål, stillet på denne måde, bør lede os hen til et emne, der bedst kan beskrives som historievitenskaber. Det hedenske Rom rådne op i moralsk selvudslettelse, da sportsarenaens fans blev regeringens politiske partier, ligesom den sterile fanatisme i tv-transmitteret massesport fordærver den politiske moral i USA's offentlige mening i dag. Sådanne særlige, kulturelt afgørende faktorer er blandt de ledende emner i nutidens påtrængende, nødvendige, anvendte

historievidenskab.”

De, der er inspireret af LaRouche til at blive involveret i at ændre historien som led i deres virke, forstår, at tragedie ikke er det uundgåelige resultat af uforudsigelige omstændigheder, men den manglende evne til modigt at se indad og opdage den “indsigt”, der er nødvendig for at ændre det, der tilsyneladende var uundgåeligt, for at løse det, som tilsyneladende var uundgåeligt, for at løse det, der tilsyneladende var uløseligt. “Vores problemer er skabt af mennesker – derfor kan de løses af mennesker. Og mennesket kan være lige så storsindet, som det ønsker. Intet problem i menneskets skæbne ligger uden for menneskets rækkevidde”. Videnskaben om menneskets varige overlevelse kræver nu, at disse ord fra præsident Kennedys tale på American University bliver udgangspunktet for et valg om ikke at være tragisk, men i stedet at udvikle den indsigt og det mod, der kræves for at forudsige og skabe fremtiden.

Foto: Felix Mittermeier, Pexels, CC0

Anglo-amerikanerne kan ikke vinde, men vi må sikre vi ikke allesammen taber

Den 20. juni 2023 (EIRNS) – Den gamle unipolære verden er allerede smuldret. Hvor bevæger vi os hen herfra?

“Tænk over, hvor vi som menneskehed ønsker at være om hundrede, om tusind år fra nu,” udtalte Helga Zepp-LaRouche i et interview for nylig. “Ønsker du virkelig, når vi bygger en by på månen og derefter en by på Mars, ‘de-risking’ i forhold

til hinanden? Nej, vi vil udvikle os sammen og realisere vores potentiale som den eneste kreative art, der hidtil er kendt i universet. Fra det perspektiv går tankegangen bag 'de-risking' imod historiens udvikling og det fysiske univers' love."

Det anglo-amerikanske NATO arbejder hårdt på at forhindre sig selv i at indse det fejlagtige i illusionen om, at det kan forhindre opkomsten af konkurrenterne Rusland og Kina, og er villige til at risikere atomkrig i et altomfattende forsøg på at sætte dets vilje igennem. "I dag står vi over for en strategisk situation, der er langt farligere, end da Cuba-krisen var på sit højeste," hedder det i Schiller Instituttets appel til "USA's (kommende) præsident". Og: "Verden har brug for en amerikansk præsident, der kan se den bedste tradition i enhver nation, inklusive Rusland og Kina, som udgangspunktet for gensidig tillid og grundlaget for fred."

Mens disse ord skrives, holder præsidentkandidat Robert F. Kennedy Jr. en tale om det vigtigste emne i vores tid: en fredstale til minde om hans onkel, præsident John Kennedys, fredstale den 10. juni.

I et morgen-tweet forud for begivenheden kommenterede Kennedy, at: "I marts 2022 rejste den israelske premierminister Naftali Bennett til Moskva for at mægle mellem Putin og Zelenskyj. Han indhentede betydelige indrømmelser fra Putin. Men så, sagde han, blokerede USA for enhver aftale. Krig var hele tiden planen."

"Jeg opfordrer præsident Biden til at komme med to undskyldninger," sagde han. "Først til det amerikanske folk for at have vildledt dem til at støtte en hæslig stedfortræderkrig på falske forudsætninger. For det andet, og endnu vigtigere, til det ukrainske folk for at have drevet dem ind i denne krig og ødelagt deres land..."

"Vi bør lytte til John F. Kennedys råd i hans fredstale fra 1963..."

Den tidligere præsidentkandidat Ron Paul advarer ligeledes om faren for optrapning til atomkrig. "Når vi bevæger os ind i den amerikanske præsidentielle valgcyklus, er én ting klar," skriver han. "Vi har desperat brug for en fredspræsident, der kan gøre for os, hvad JFK udrettede for USA under Cuba-krisen. Forhåbentlig er det ikke for sent!"

NATO, EU og USA's præsident Biden har erkendt, at Ukraine ikke vil blive officielt medlem af alliancen i den nærmeste fremtid, selv om stadig mere sofistikerede våben er på vej til Ukraine. Den russiske forsvarsminister, Shoigu, advarede om, at ethvert angreb på Rusland (inklusive Krim) med nye våbensystemer som det amerikanske HIMARS og det britiske Storm Shadow ville forårsage øjeblikkelige gengældelsesangreb. Og hvad vil Rusland mon gøre ved de F-16-fly med atomkapacitet, som NATO-landene leverer til Ukraine? "Eftersom russerne ikke er i stand til at afgøre, hvilken slags ammunition de 'ukrainske' F-16-fly rent faktisk bringer til krigszonen," forklarer Gilbert Doctorow, "må de antage, at de medbringer taktiske atombomber, som skal kastes ned over den russiske hærs troppekonzentrationer. Effekten af et sådant angreb kunne være ødelæggende, derfor kommer den russiske trussel mod de luftbaser, hvorfra sådanne fly affyres." Rusland advarer desuden om, at Ukraine måske stadig er i gang med at konstruere en såkaldt "beskidt" bombe, der kan sprede farlige niveauer af radioaktivitet over et stort område.

I mellemtiden, mens hjemløsheden stiger i USA, og inflationen er ude af kontrol, bliver der gennemført en række lovforslag for at forhindre Kina i at opkøbe amerikansk landbrugsjord, som om man leder efter en måde at lade Wall Street klare frisag på.

Der er ingen fremtid i konfrontation. Freden kommer til at sejre, i den form som Helga Zepp-LaRouche har beskrevet i sine Ti principper for en ny international Sikkerheds- og Udviklingsarkitektur. <https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and->

Wall Streets mareridt bliver til virkelighed

Den 17. juni 2023 (EIRNS) – Riyadh, Saudi-Arabien, var rammen om den 10. Arab-China Business Conference sidste tirsdag den 13. juni, hvor den nye præsident for BRIKS' Nye Udviklingsbank (NDB), Dilma Rousseff, hævdede, at der er en proces i gang i det såkaldte Globale Syd "for at omforme den globale økonomi og reducere afhængigheden af en enkelt valuta." Hun bemærkede, at dette initiativ "kræver samarbejde mellem lande, finansielle institutioner og samarbejdspolitikker og organisationer som Bælte- og Vej-initiativet, Den Nye Udviklingsbank og Den Islamiske Udviklingsbank, for at nævne nogle få eksempler."

Tre dage tidligere, den 10. juni, havde Rousseff været endnu mere tydelig i en diskussion med den besøgende præsident fra Honduras, Xiomara Castro: "NDB's strategiske mål er at blive den førende bank for vækstmarkederne og udviklingslandene, og med udvidelsen af sit medlemskab sigter NDB mod at styrke sin rolle som platform for et bredere samarbejde mellem udviklingslandene."

Der er faktisk en ny international udviklingsarkitektur ved at tage form, og det kommende topmøde mellem BRIKS-landene den 22.-24. august i Johannesburg, Sydafrika, kan meget vel vise sig at blive et afgørende vendepunkt. Det er det nye paradigme for et nyt system, der er ved at sætte City of London og Wall Street uden for indflydelse. Og det er dette systems

undergang, der er årsagen til den fortsatte alvorlige optrapning i Ukraine, med en meget reel fare for atomkrig til følge.

NATO's forsvarsministre mødtes i Bruxelles den 15.-16. juni for at lægge sidste hånd på deres planer for NATO-topmødet den 11.-12. juli i Vilnius, Litauen. På det møde vil Kiev (Ukraine) blive optaget som erklæret medlem af NATO, selvom det endnu ikke er et fuldgældigt medlem. NATO's generalsekretær, Jens Stoltenberg, og USA's forsvarsminister, Lloyd Austin, bekendtgjorde på forskellig vis Ukraines voksende "interoperabilitet" med alle NATO-systemer, at 300.000 NATO-tropper er i "højt beredskab", og etableringen af et NATO-Ukraine-råd, som vil gøre Kiev "ligeværdig" i alle NATO's beslutninger, og som vil holde sit første møde netop på dette tidspunkt i Vilnius.

Med Storbritannien i spidsen fortsætter NATO med at pumpe stadig mere avancerede våben ind i Kiev, det seneste er amerikanske F-16 jetfly. Den russiske præsident Vladimir Putin udtalte, at hvis disse F-16-fly er stationeret på luftbaser i nabolandene, "bliver vi nødt til at se på, hvordan og hvor vi kan ramme de aktiver, der bruges i kamphandlinger mod os. Dette er en alvorlig fare for yderligere at trække NATO ind i denne væbnede konflikt." Den russiske udenrigsminister, Sergej Lavrov, advarede om, at disse F-16-fly kan affyre atomvåben, og meddelte, at hvis de bliver indsat, "vil der efterfølgende komme et militærteknisk svar."

Men begå ikke den fejl at evaluere denne udvikling, eller krigen generelt, baseret på den slags udstyr, som hver side indsætter i det ukrainske område. Materiellet er kun midlet til det bredere og langt farligere strategiske mål, som politikerne i London og Washington har sat sig, nemlig bevidst at tvinge Rusland til at vælge mellem at gå ind i en atomkonflikt med Vesten eller kapitulere under denne trussel.

Det er baggrunden for den chokerende, åbne diskussion om de

formodede "fordele og ulemper" ved, at Rusland lancerer et første atomangreb mod en eller flere nationer i Europa, som nu er brudt ud i stor stil i de russiske medier. Professor Sergey Karaganov, en tidligere præsidentrådgiver for både Boris Jeltsin og Vladimir Putin, som nu er leder af Council on Foreign and Defense Policy, en kendt tænketank i Moskva, offentliggjorde en artikel med overskriften "By Using Its Nuclear Weapons, Russia Could Save Humanity from a Global Catastrophe", som blev genoptrykt i sin helhed af engelsksprogede RT. I artiklen argumenterer Karaganov for, at krisen har nået et punkt, hvor et forebyggende russisk atomangreb mod en eller flere europæiske nationer er påkrævet.

Karaganov blev besvaret af et andet medlem af Council on Foreign and Defense Policy, Ilya Fabrichnikov, som offentliggjorde et svar i RT med overskriften: "Why I Disagree with the Call for Russia To Use Its Nuclear Weapons against the West". Fabrichnikov argumenterede ligefremt: "Sergey Karaganovs opfordring til et præventivt angreb har udløst en stor debat, men jeg er ikke enig i, at vi skal bide på NATO's madding." (Omfattende citater fra begge artikler er tilgængelige i dokumentationsafsnittet andetsteds).

Præsident Putin udtalte sig om sagen i juni 16 i den åbne diskussion ved plenarmødet i går på Skt. Petersborgs Internationale Økonomiske Forum. "Alle venter bare på, at vi begynder at trykke på knapper. Det er der ikke behov for, det er den første overvejelse. Der er ikke noget sådant behov. Fordi fjenden i frontlinjen ikke har succes, det er hele pointen." Da Putin blev spurgt om sandsynligheden for at bruge sådanne våben, sagde han: "Hvorfor skulle vi true hele verden?... Jeg har allerede sagt, at anvendelsen af ekstreme foranstaltninger er mulig, hvis der er en fare for den russiske stat." (<http://en.kremlin.ru/events/president/news/71445>)

Uanset om Karaganov/Fabrichnikov-udvekslingen afspejler en aktuel politisk debat i Rusland, eller om den snarere er ment

som en advarsel til Vesten om, at de leger med ilden, så er faren ekstrem, og muligheden for udbrud af atomkrig når som helst er reel.

Det første skridt i retning af at finde og gennemføre en løsning på denne trussel mod menneskeartens endeligt er at erkende, hvor tæt vi er på en faktisk atomkrig. Lad være med at narre dig selv med det bortforklarende: "Men de vil aldrig lade det ske!"

Bevæbnet med denne forståelse ligger løsningen i at organisere tilstrækkelige kræfter internationalt til at opbygge en helt ny global arkitektur, som sikrer retten til sikkerhed og økonomisk udvikling for hver eneste nation på planeten – en orden, som er i USA's, Ruslands og Kinas, Europas og de fattige nationer i det Globale Syds interesse.

Det kræver den slags tilgang, som John F. Kennedy skitserede i sin tale på American University den 10. juni 1963, og derfor fortjener den præsentation at blive set af så mange som muligt i alle lande. Og frem for alt er det den form for ny økonomisk verdensorden, som Lyndon LaRouche udformede og promoverede gennem hele sit liv – hvilket er grunden til, at det vil være klogt af dig hurtigt at slutte dig til organiseringsaktiviteterne i Helga Zepp-LaRouches Schiller Institut.

Foto: public domain

Handel, ikke krig

Den 13. juni 2023 (EIRNS) – Den netop afsluttede 10. Arab-China Business Conference, der for første gang blev afholdt i Riyadh, Saudi-Arabien, tiltrak mere end 2.000 deltagere og

markerede Saudi-Arabiens og andre Golf-landes omstilling til handel og økonomisk vækst med Kina. Sidste år var handlen mellem de arabiske lande og Kina allerede steget med 31 % i forhold til 2021, og Kina er i færd med at opføre et moderne stålværk i Saudi-Arabien. I løbet af de to dage konferencen varede, blev der underskrevet mindst 30 handelsaftaler til en værdi af 10 milliarder dollars.

Konferencen blev afsluttet af Dilma Rousseff, præsident for den Nye Udviklingsbank (NDB), som holdt den afsluttende hovedtale og erklærede: "Kina og Saudi-Arabien har potentialet til at omskrive reglerne for det globale energimarked, gå forrest med at gøre valutaerne mere alsidige, og omfavne nye modeller for økonomisk samarbejde." Rousseff tilføjede, at det kinesisk-saudiske partnerskab ligeledes kan inspirere det Globale Syd til at udvide den interne og eksterne regionale handel, hvilket åbner op for enorme muligheder for lande, der i øjeblikket er udstødt af det traditionelle internationale finanssystem.

Den nyvalgte præsident i Honduras, Xiomara Castro, mødtes med Kinas Xi Jinping i går i Folkets Store Hal i Beijing. Honduras, som for få måneder siden anerkendte Taiwan som det oprindelige Kina, er nu det seneste land, der har tilsluttet sig Bælte- og Vej-Initiativet. Castro fortalte Xi med stor åbenhed, at Honduras har oplevet det neoliberale systems grusomhed, og at hendes mål er "at gennemføre en reel og retfærdig menneskelig udvikling for at opnå ægte uafhængighed. Det er derfor, vi er her... Vi har mulighed for at definere, planlægge og udføre fælles investeringsprojekter med samfinansiering for infrastruktur, veje, havne, lufthavne, telekommunikation, energi, fødevarerikkerhed, forskning, videnskab, teknologi, jernbanebyggeri mellem Atlanterhavet og Stillehavet og en frihandelsaftale, der tager højde for vores forskelligheder. Kunst- og kulturhistorien er essentiel i fællesskabet med Kina."

Præsidenten for staten Palæstina, Mahmoud Abbas, ankom til

Beijing i dag, hvor han skal mødes med Xi angående Kinas fredsinitiativ for Israel og Palæstina fra 17. april. Der har i ni år ikke været nogen direkte fredsforhandlinger mellem de to parter. Men Kinas tålmodige, vedholdende og ukueligt optimistiske tilgang har udrettet en slags mirakel med Iran og Saudi-Arabien og overvundet dybe religiøse skillelinjer.

Det årlige Skt. Petersborg Økonomiske Forum (SPIEF) åbner den 14. juni. På trods af alt det vestlige pres for at isolere Rusland, deltager over 100 lande – mens EU og USA står og mumler på sidelinjen.

Der er et udbrud af sund fornuft blandt en stor del af den Globale Majoritet (også kaldet det Globale Syd). Bevægelserne væk fra dollaren til fordel for handel baseret på lokale valutaer udvider sig til fysisk-økonomiske projekter, der definerer landenes evne til at opretholde deres lokale valutaer.

Og det er værd at bemærke, at landenes ledere så småt er ved at lære at undgå at vige tilbage for det højt besungne neoliberale system for finansiel spekulation. Efter at den amerikanske udenrigsminister, Blinken, havde været i Riyadh i sidste uge for at understrege over for saudierne, hvorfor de skulle holde sig på afstand af Kina, svarede den saudiske energiminister, prins Abdulaziz bin Salman, da han blev spurgt om vestlig kritik af saudiernes diplomati med Kina, blot: "Jeg ignorerer det fuldstændigt."

Da EU's von der Leyen drog til Brasilien for at belære præsident Lula om den latterligt tåbelige "fredsplan for Ukraine", holdt Lula stand. Han "gentog, at der skal være en vej til fred, da yderligere optrapning og magtanvendelse indebærer enorme risikofaktorer. Der er ingen militær løsning på denne konflikt." Og så hans slutreplik: "Vi har brug for mere diplomati som svar på invasioner i Ukraine, Palæstina eller Yemen. Krigens rædsler og menneskers lidelser kan ikke løses på en begrænset facon, de grundlæggende principper i

international lov skal gælde for alle.”

Den konsekvente, systematiske rolle, som Schiller Instituttets konferencer har spillet, har utrætteligt holdt os på sporet af overvejelser om, hvad der er nødvendigt, når alt for mange har valgt tilgangen med “hvad folk nemt kan blive enige om”. Hvis sammenhængen endnu ikke er indlysende, kan man blot opsøge den seneste konference, fra sidste weekend, og studere hvordan det foregår. Nøglen til fred er økonomisk udvikling, og nøglen til økonomisk udvikling ligger i kreativiteten i den menneskelige sjæl og det menneskelige sind. <https://youtu.be/0cQuteY7KK0>

Foto: Pexels CC0

International fredskoalition må vokse for at stoppe Tredje Verdenskrig

Den 7. juni 2023 (EIRNS) – Meddelelsen nedenfor blev udsendt i dag af Schiller Instituttet, hvis grundlægger og leder Helga Zepp-LaRouche er deltager i den beskrevne begivenhed. Schiller Instituttet cirkulerer en underskriftsindsamling, udgivet den 17. maj, i anledning af at det i år er 60 år siden, den 10. juni, at præsident John F. Kennedy holdt sin berømte tale på American University om det, han selv betegnede som “det vigtigste emne på jorden: Verdensfred”.

Underskriftsindsamlingen, som i dag har underskrifter fra over 55 lande, har titlen: “Indtrængende appel fra borgere og institutioner fra hele verden til USA’s (næste) præsident!”

[https://schillerinstitute.nationbuilder.com/urgent_appeal_by_

citizens_and_institutions_from_all_over_the_world_to_the_next_president_of_the_united_states]

Den 10. juni er Schiller Instituttet vært for et internationalt webinar, "Verden har brug for JFK's vision om fred!"

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230610

International fredskoalition må vokse for at stoppe Tredje Verdenskrig

7. juni – Hvis du er interesseret i at arbejde med den internationale fredskoalition, så kontakt venligst questions@schillerinstitute.org

Et Zoom-møde med over 25 repræsentanter for fredsorganisationer fra omkring et dusin nationer blev afholdt den 2. juni med det formål at bringe de forskellige fredsbevægelser rundt om i verden sammen for at imødegå den hurtigt eskalerende trussel om en omfattende USA-NATO storkrig med Rusland og potentielt også Kina. Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, indledte mødet og fremhævede den ekstreme fare ved NATO's optrapning mod krig: Defender 23, der nu er i gang, den største multinationale luftoperationsøvelse i NATO's historie; droneangrebene på Moskva og de voldsomme forslag om at afvikle Den russiske Føderation. Hun sagde, at der var omfattende fredsdemonstrationer i USA og Europa i februar og marts, men siden da er krigsoptrapningen taget hurtigt til, og fredsbevægelsen har tydeligvis brug for at blive meget større. Så det haster med at igangsætte en langt mere helstøbt organisationsform, der kan forene og udvide verdens fredsbevægelser for at stoppe marchen mod krig, før det er for sent.

Diskussionen omfattede det presserende behov for at omdirigere militærudgifter til udvikling, hvor prisen på et enkelt F-16-

fly (i størrelsesordenen tocifrede millionbeløb pr. stk. i \$) blev sat i kontrast til det massive behov for finansiering af udvikling i de fleste dele af verden.

Udfordringen med at mobilisere et stort antal amerikanere til at blive en stemme for fred er én prioritet, og at slutte sig sammen med det Globale Syd, som oplever en renæssance for Den alliancefrie Bevægelse for endelig at overvinde alle former for kolonialisme, er en anden. Stemmen fra flertallet af den menneskelige art skal høres, da vores fælles eksistens er på spil.

Over 25 "verdensborgere" fra et dusin lande – Frankrig, Guyana, Tyskland, Italien, Kenya, Malaysia, Mexico, Spanien, Sverige, Trinidad og Tobago, Storbritannien og USA – deltog i det to en halv time lange møde, hvor de diskuterede forslag til at nå disse mål.

Følgende er uddrag fra nogle af deltagerne i drøftelserne:

Helga Zepp-LaRouche, Schiller Institute founder, Germany:

"The large demonstrations in February in Washington, D.C. and in Berlin, Germany, having 50,000 people, and many other local rallies since, do not match the masses in the streets which protested the Pershing II/SS-20 middle-range missile crisis in the 1980s, with hundreds of thousands of people in the street, who were aware that we were close to World War III then. ... I think that we really have to make an effort; and I would wish that this discussion today leads to a new form of organization where we would use this group of people as a kernel to try to unify the peace movement internationally, across five continents."

Donald Ramotar, former President of Guyana:

"We have to pull our minds together, and I hope this meeting will help to make a contribution in that way, to break out of this information blockade that most people in developing

countries are facing.”

Richard H. Black, former Virginia State Senator, U.S.A.:

“We are in a great deal of danger, and I think it makes a great deal of sense to bring all those groups together, especially those who don’t agree on many things, but where we intersect, where we overlap, this is where we need to act and join forces.”

Ray McGovern, Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS) and works with Tell the Word, a publishing arm of the ecumenical Church of the Saviour in inner-city Washington:

“It doesn’t matter if Ray McGovern believes that Putin is right on this, what matters is that Putin thinks this is the case! What we need are whistleblowers, like my former friends in the CIA—What we need is a mass mobilization to say, ‘Look, stop this Defender 23, it can come to what the Chinese call a ‘no good end.’”

Jack Gilroy, Veterans for Peace and Pax Christi, U.S.A.:

“There is a huge education needed in the United States to teach the American people, through writings and videos and various pronouncements by people in the existing Peace communities, that people must understand that Americans did provoke Russia to act.”

Martin Schotz, author, *History Will Not Absolve Us: Orwellian Control, Public Denial, & the Murder of President Kennedy, Massachusetts, U.S.A.:

“My work is primarily trying to get President Kennedy’s American University speech distributed as widely as possible. The reason for that is that Kennedy has outlined in great detail and sophistication, what the Peace process is all about and the various aspects of it. If one looks at U.S. foreign policy of the last 30 years, from my point of view, the U.S.

is 180 degrees from that speech. The exact opposite process it's been following, and that is a war process."

Chandra Muzaffar, President of International Movement for a Just World, Malaysia:

"Number 1, I think that it is extremely important to create a strong Peace movement in the United States of America...

"Number 2, I think it is also very important to encourage groups at the grassroots level in different parts of the world. I come from the Global South, and I think it is quite possible to do this, not through Peace groups, since there are not many in the Global South, but there are other types of civil society movements, they should be enthused to act...

"And the third, we have to try to get some voices within the corridors of power to act."

Angela McArdle, Chair, Libertarian Party, and Rage Against the War Machine Organizer, U.S.A.:

"What I hope is what we do is really laser focus on the anti-war movement. What can we do to advance an agenda of Peace and how can we do it that makes room for as many people as possible? I don't believe that the bloods of monsters of the war machine, like Mitch McConnell or the McCain/Cheney types, will have any interest in what we're doing, but I would hope that people who are regular 'low-information' voters on the right and left will see what we are doing, be inspired by it, and want to join with us."

Nick Brana, Chair, People's Party and "Rage Against the War Machine" Organizer, U.S.A.:

"I have a format that I think would be really good for the next meeting, that I think would really help us work [on] this enormous challenge we face, and work backwards from our goal to end the war ... to what are the possible solutions. There

have been Peace negotiation proposals by the Vatican, by Brazil, by China. There have been mass demonstrations to stop the war in the U.S., mass demonstrations to stop the war in Germany ... and then we can identify a number of different possible win conditions for us as an international Peace movement, that these are the routes by which the war can be ended. And then work backwards from those.”

Alessia Ruggeri, Trade Unionist, Italy:

“I remember very well our mobilization with the Schiller Institute to unblock Afghan funds being frozen by the Federal Reserve, funds which were needed to feed starving children. And I share Helga’s view: Peace means also economic development, as the BRICS countries are demanding right now. It is very important that all peace movements come under a single cap, a single direction, thanks to this initiative of the Schiller Institute. This way we can be stronger.”

*Maurizio Abbate, Chairman, Ente Nazionale Attività Culturali (ENAC), Italy:**

“I’ve heard a lot of reports of large demonstrations: 300,000 people or so in important cities. But this reaches only people who know the problem, who are committed. But the great majority of people who listen to the mainstream media will not understand... So it’s important to reach the people who do not know and do cultural work... One should start from culture: Schools and universities.”

“No2NATO” Representative, U.K.:

“It’s clear that the mainstream media narrative across the West is the same. People listen to their television. They are hearing the same narrative day in and day out. We need to try to change that narrative... George Galloway and Chris Williamson send their apologies for not being able to attend the meeting, saying, ‘We do hope to attend any future events that you do.’”

Bernie Holland, SGI-UK National Culture Centre, U.K.:

“I am very touched by your sincerity regarding these problems. Now this word sincerity is important here in the context of statecraft and diplomacy. I’m putting emphasis on this because for many years, we have seen the great lengths that President Putin and Secretary Lavrov have gone to build an ‘entente cordiale’ with Western partners, only to be met with dissent and deceit.”

Ulf Sandmark, President, Schiller Institute Sweden:

“What I want to bring up is the Nord Stream issue. Because the Swedish prosecutor is sitting on the proof, taking the material from the bottom of the sea. They are saying that all traces on those materials are from explosives. They are not releasing the proof at all, but they are actually doing a cover up of the crime scene. We in Sweden don’t have the power to force the prosecutor to release these things. So we need international pressure.”

Johan Nordquist, publisher, *Truth Guardian, Sweden

“The ignorance is monumental amongst ordinary people. And I think we have to overcome that. One way to do that, which has inspired me, is Scott Ritter’s effort to counter Russophobia. In Sweden, it is very difficult to speak because of the widespread Russophobia... One very simple message to reach people who are not aware, or are still in the mainstream media bubble—and that would be to ban nuclear weapons.”

Diane Sare, U.S. Senate Candidate, New York, U.S.A.:

“I was just thinking about this challenge ‘why aren’t people in the streets, why don’t we have millions of people in the streets?’ I think there are two reasons. One is that Americans had believed that you change things through the electoral process. But many Americans, from both sides, have lost faith in their electoral system, with good reason. So they are at a

loss. The other is a despair... If things get really bad, and worse, or that people realize they are worse, will this cause them to go out in the streets? I don't think so. I don't think it's going to work that way."

Jacques Cheminade, former Presidential candidate, France:

"What we have here (in France) at this point is the highest form of social demonstrations, I think probably in the developed sector. These demonstrations are against the pension reform, the counter-reform of the French government. So, as such, if it's limited against pensions, it becomes a single issue and it doesn't work. And what we have to do is to transform this social ferment into a mobilization for Peace."

Steve Starr, Professor at the University of Missouri, former Director of the Clinical Laboratory Science

"The hallmark of the Biden regime is irrationality. I think we have to find a way to get these people out of power. We can't wait for elections and whether the elections would be rigged or not would be another question. There is a man named Francis Boyle, who wrote up articles of presidential impeachment; and I think it would be worthwhile to get someone to bring those up to the House of Representatives. Because the neo-cons running foreign policy are entirely corrupt and delusional. I think some of them think they can get Russia to back down and I think some think they can win a nuclear war."

In attendance were also:

**María de los Ángeles Huerta, former Mexican Congresswoman

Chris Fogarty, Irish-American leader

Marinella Correggia, Eco-peace activist, journalist, Italy

Christer Lundgren, Sweden

Gisela Neira, World Anti-Imperialist Platform, Germany

Juan Carrero, Fundació S'Oliver, Spain

José Vega, Activist, Interventionist and Schiller Institute organizer, U.S.A.

Anastasia Battle, Activist, Interventionist and Editor-in-Chief, *Leonore Magazine, U.S.A.

Kirk Meighoo, former Senator in Trinidad and Tobago**

Foto: Maksim Romashkin, Pexels CC0

De kommende turbulente uger

Den 5. juni 2023 (EIRNS) – Noget af en legendarisk “perfekt storm” er under opsejling på strategisk plan i de kommende uger og måneder.

For det første: NATO, ledet af Storbritannien og USA, er på vej mod et frontalt sammenstød med det atomare Rusland i Ukraine. NATO-topmødet den 11.-12. juli i Vilnius, Litauen, vil i realiteten indlemme Ukraine i NATO, mens de juridiske detaljer først kommer senere – hvis der altså kommer et senere

tidspunkt, efter at Vesten har leget "atom-kylling" med Rusland.

For det andet: NATO's provokerende fremfærd i Asien og Stillehavsområdet er gået i højeste gear, hvilket var tydeligt ved de nylige IISS Shangri-La Dialogue ("Asiens førende sikkerheds- og forsvarstopmøde", som arrangørerne ynder at kalde det), herunder USA's anti-kinesiske flådemanoøvrer i Taiwan-strædet, som var timet til at tydeliggøre budskabet.

For det tredje: Forvent en kraftig optrapning af den finansielle og relaterede krigsførelse mod det Globale Syd i løbet af de næste tre måneder op til BRICS-topmødet i Sydafrika den 22.-24. august, hvor City of London og Wall Street forsøger at tilintetgøre enhver nation, der vover at forlade Vestens synkende finansielle Titanic og tilslutte sig den nye finansielle arkitektur, der er ved at opstå omkring BRIKS-Plus.

Betragt den seneste udvikling omkring Rusland, Argentina og Turkiet i denne henseende.

Ruslands nationale sikkerhedsråd udsendte den 3. juni en erklæring om, at dets topprioritet er "at udvikle foranstaltninger, der har til formål at blokere vestlige forsøg på at iscenesætte en økonomisk krise i Rusland, som indebærer en trussel om social ustabilitet i landet." Præsident Putin overvejer også de sikkerhedsmæssige aspekter af at deltage i BRIKS-topmødet i Sydafrika i slutningen af august, i betragtning af truslerne om at arrestere ham – eller det, der er værre – baseret på en uberettiget ICC-kendelse.

Argentina er udsat for finansiel krigsførelse og kapitalflugt samt IMF's krav om drastiske nedskæringer, mens landet forsøger at holde sig i live ved at etablere store yuan-baserede handels- og investeringsaftaler med Kina og nabolandet Brasilien.

Tyrkiets nye finansminister, Mehmet Simsek, en tidligere højtstående Merrill Lynch-obligationsstrateg, har meddelt, at Tyrkiet vil vende tilbage til "overholdelse af internationale normer" og øge de indenlandske rentesatser kraftigt, angiveligt for at løse problemet med en inflation på 40 %, mens Goldman Sachs har meddelt, at bankfolkene har til hensigt at udnytte kapitalflugten til at gennemtvinge en devaluering af den tyrkiske lira på 33 %.

Rusland, Argentina og Tyrkiet – ligesom hovedparten af det Globale Syd – arbejder i mellemtiden på højtryk for at få handels- og investeringsaftaler på plads i lokale valutaer med Kina og andre nationer, for at forsøge at omgå den finansielle undertrykkelse og de sanktioner, som Londons dollarbaserede system indebærer for dem. BRICS-topmødet i Johannesburg den 22.-24. august kan meget vel blive et afgørende vendepunkt i bestræbelserne på at udtænke en ny

global udviklingsarkitektur med en ny fælles valuta indbygget.

“Dette bliver en periode med pludselige, bratte forandringer,” sagde Helga Zepp-LaRouche til sine medarbejdere i dag. Forvent ikke en lineær forlængelse af de nuværende begivenheder; det er sandsynligt, at der vil ske pludselige ændringer – nogle til det bedre, de fleste måske til det værre. Men disse meget markante ændringer vil også skabe åbninger for at organisere en stærkt forøget massemobilisering mod truslen om atomkrig og til fordel for en ny, global økonomisk orden.

“Vi er på vej ind i den mest stormfulde periode”, sagde Zepp-LaRouche, men det kan også medføre et pludseligt gennembrud af modstand mod den nuværende politik – “hvis vi gør vores arbejde rigtigt”, konkluderede hun.

Schiller Instituttets kommende online-konference den 10. juni, “Verden har brug for JFK’s vision om fred!”, vil være et

oplagt samlingspunkt for denne politik, sammen med de internationale aktionsdage, der ledsager denne konference. (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230610)

Foto: Tyler Lastovich, Pexels CC0

Syv dage i juni

Den 2. juni 2023 (EIRNS) – I går talte Helga Zepp-LaRouche til en mindre international forsamling af meningsfæller, der repræsenterede flere forskellige organisationer, om opgaven med at finde en måde, hvorpå man hurtigt kan ændre den nuværende histories retning. Mens der er adskillige initiativer for fred, og endog for elementer af en ny strategisk arkitektur, der i øjeblikket organiseres over hele verden, er der behov for at tilføje et nyt element, hvis de skal lykkes. En “større fredsbevægelse” er påkrævet. Umiddelbar fælles handling, der kombinerer ressourcerne fra flere organisationer og adskillige tænkere, skal ud-tænke og derfor ud-organisere dem, der bringer verden tættere på atomar ruin.

Til en sådan “mere ophøjet fredsbevægelse” kræves klassiske principper for statskunst. Det er det overlegne våben, der skal bringes i anvendelse, som den uventede “usynlige magt” hos dem, der virkelig elsker menneskeheden. Dette blev udført af Schiller Instituttet sidste efterår i form af interventionen “Dona Nobis Pacem”. Sangen, der blev fremført

af mennesker over hele verden som en samtidig bøn og et krav om fred, gjorde det muligt for folk at høre deres egne stemmer hævet i enhed med det samme formål. Det gav genlyd og forplantede sig som en del af tankegangen hos dem der hørte det, og blev forstærket langt ud over initiativtagerne.

I modsætning til den klassiske kunsts kraft må vi erindre, at formålet med det der kaldes "populærkultur", for det meste, og i stigende grad, er at nedbryde befolkningen. I "Politics As Art" siger Lyndon LaRouche: "Politiske ledere og lignende personers største forbrydelser er som regel ikke deres brud på skik og brug, men deres manglende evne til at bryde skik og brug på den måde, der specifikt er nødvendig for at forhindre et folk i at kaste sig selv, og deres efterkommere, i en forfærdelig ulykke."

Tag nu tilfældet med de græske tragediedigtere, der inspirerede bystaten Athen til dens endelige (og vellykkede) militære konfrontation med Persien. De instruktioner, som Aischylos (og andre forfattere) videregav til deres athenske medborgere gennem komposition og opførelse af tragedier, især i årtiet 490-480 f.v.t., havde til formål at rykke byens borgere ud af deres underdanighed overfor det persisk påtvungne orakel i Delfi og de olympiske guders irrationelle luner som "lovgivere".

Kun et selvstændigt tænkende folk kunne have besejret den mest magtfulde militærstyrke i verden, som athenerne – ikke spartanerne – gjorde på Marathons sletter. De var blevet masseuddannet i selvstyre gennem en proces med bogstaveligt talt dramatisk, "aksiombrydende" afvisning af deres smålighed, "lidenhed" som borgere. De udviklede, som en by, gennem at se og diskutere klassiske tragedier konsekvent og over år, begrebet sejr, den modsatte tankegang af den "skæbnesvangert tragiske" tankegang, som deres sædvanlige underdanighed over for de persiske og olympiske guder ellers havde dømt dem til. LaRouche bemærkede også, at "hovedårsagen til nationers og kulturers tragedie er ikke, at de overtrådte skik og brug

eller den folkelige mening, men at de blev ved med at bøje sig for autoriteten i disse fortilfælde og sædvaner alt for længe.”

Det er denne “athenske” opfattelse af den klassiske tragedie, som er gået tabt for dem, der har glemt eller opgivet Platons sokratiske dialogmetode, og som aldrig for alvor har konfronteret betydningen af Shakespeares eller Schillers dramaer, som vi skal fremelske hos befolkningerne i den transatlantiske verden. Det Globale Syd og de nationer, der nu deltager i Bælte- og Vej-Initiativet, besidder allerede i vid udstrækning det nødvendige optimistiske udsyn, der kræves, for at menneskeheden kan sejre. Den transatlantiske folkelige “dødskultur”, der danner forudsætningen for accepten af endeløse krige, kan opløses ved effektiv anvendelse af klassiske principper.

I sin fredagsdiskussion i dag skitserede Zepp-LaRouche indledningsvis den tragedie, der udspiller sig i øjeblikket: Defender-23-manøvren, den største i NATO’s historie; de “anonyme” droner, der angriber lejlighedskomplekser i Moskva; angrebet på Kreml osv. Hun talte om, hvordan Rusland er overbevist om, at målet med angrebene er at opløse den russiske stat. Forskellige russiske ledere har udtalt, at et sådant angreb ville udgøre den eneste betingelse, hvorunder Rusland har tilkendegivet, at det sandsynligvis ville anvende atomvåben. I december sidste år havde præsident Vladimir Putin reageret på, at præsident Joe Biden var løbet fra sit valgløfte om at opgive USA’s first strike-doktrin, og at Putin havde sagt, at han ville blive nødt til at ændre den russiske føderations atomare position, da der ikke skete noget alvorligt på denne front.

Derimod må man sige, at fredsbevægelsen ikke har holdt trit med krigsmaskinen. Man kan rase mod krigsmaskinen, men det standser ikke nødvendigvis krigsmaskinen, og indsatsen må kombineres, hvis det er det, vi ønsker at opnå. Derfor foreslog Zepp-LaRouche, at debattørerne arbejdede hen imod en

ny form for organisering.

Vi må søge at forene fredsbevægelsen internationalt og så række ud gennem vores gruppe til alle dem rundt om i verden, der er parate eller inspirerede til at handle. Folk bliver lokket ind i en udryddelseskrig – deres nationer vil blive udslettet. "Krigspartiet" har haft stor succes med deres strategi om at splitte og erobre. Der er mange fredsinitiativer, hvilket på den ene side er godt, men der er ingen enhed. Det er den svaghed, der er brug for at overvinde.

Zepp-LaRouche påpegede især, at den eneste måde, vi kan få succes på, er, hvis vi kan katalysere en så stærk stemme mod krigen, at den ikke kan ignoreres – men især i det Globale Syd. Selvom krigsskuepladsen måske er i Europa, advarede både præsident Sukarno og premierminister Nehru allerede i 1955 på Bandung-konferencen om, at atomkrigen ikke vil stoppe ved grænserne til den transatlantiske verden. Vi behøver sammenhold.

Så i de syv dage af juni, der er tilbage før fejringen af 60-året for præsident John F. Kennedys fredstale på Det amerikanske Universitet den 10. juni, vil vi bruge talen og dens afvisning af tragedien. "Lad os undersøge vores holdning til selve freden. Alt for mange af os tror, at det er umuligt. Alt for mange tror, det er uvirkeligt. Men det er en farlig, opgivende tro. Det fører til den konklusion, at krig er uundgåelig – at menneskeheden er dødsdømt – at vi er underlagt kræfter, vi ikke kan kontrollere. Vi behøver ikke at acceptere denne opfattelse. Vores problemer er menneskeskabte – derfor kan de løses af mennesker. Og mennesket kan være lige så stort, som det ønsker. Intet problem i menneskets skæbne ligger uden for menneskets rækkevidde. Menneskets fornuft og ånd har ofte løst det tilsyneladende uløselige – og vi tror på, at de kan gøre det igen."

Dette er udsagnet fra en "større fredsbevægelse" af personer og organisationer, der er splittet af mange ting, men forenet

for fred, som JFK foreslog med hensyn til Sovjetunionen i 1963. Vi ønsker at involvere folk i alle nationer i at udbrede denne tale, i at underskrive vores "Indtrængende appel til USA's næste præsident" om at følge JFK i hans engagement for fred, og i at få folk fra mindst 150 af verdens nationer til at deltage i denne indsats. Vi vil blive hørt, og vi kan opnå succes. Som Kennedy bemærkede ved en anden lejlighed: "Et geni kan tale når som helst, og hele verden vil høre det og lytte ... og minde (mennesket) om, at de kræfter, der forener, er dybere end de kræfter, der splitter." (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/urgent_appeal_by_citizens_and_institutions_from_all_over_the_world_to_the_next_president_of_the_united_states)

Foto: Simon Berger, Pexels CC0

Memorial Day, erindringens gådefulde strenge og JFK's højeste politiske kunst

Den 29. maj 2023 (EIRNS) – Memorial Day handler ikke om at vælge mellem at fejre en fridag for at spise hotdogs eller føle sig trist et øjeblik over dem, der ofrede deres liv for en sag. Abraham Lincoln indfangede i sin første indsættelsestale bedst, hvordan mindedage for dem, der kæmpede for landet, faktisk fungerer, selv da landet stod over for udbruddet af en borgerkrig: "Erindringens gådefulde strenge, der strækker sig fra hver eneste slagmark og fædrelandsgrav til hvert eneste levende hjerte og ildsted over hele dette vide land, vil stadig få unionens kor til at svinge, når de igen berøres, som de helt sikkert vil blive, af de bedre engle

i vores natur.”

Nogle af de efterklingende ekkoer af Lincolns statskunst omfatter følgende: Det er vigtigt at minde os selv om, at vi ikke udgør så dårligt et folk, som vores nuværende omstændigheder kunne antyde, at vi er; og at vi i den bevidste indsats for at mindes, hvad der er gået forud for landets dannelse og eksistens, kan blive forvandlet til de personer, som vi burde være. Det kan lykkes, fordi hukommelsen fungerer på samme måde som musikkens kraft.

Da Memorial Day i dag indtræffer på præsident John F. Kennedys fødselsdag, som også var veteran, og som i sandhed døde i dette lands tjeneste, er det værd at studere hans hovedtale om kulturens nære rolle på det højeste politiske niveau. Han omtalte i 1962 som en del af bestræbelserne på at etablere et nationalt kulturprojekt, det, der skulle blive til JFK Center for the Performing Arts. (<https://www.presidency.ucsb.edu/documents/remarks-close-circuit-television-broadcast-behalf-the-national-cultural-center>)

“I det omfang kunstnere kæmper for at udtrykke skønhed i form og farve og lyd, i det omfang de skriver om menneskets livtag med naturen eller samfundet eller sig selv, i det omfang rammer de en modtagelig klangbund i hele menneskeheden. I dag taler Sofokles til os fra mere end 2.000 år tilbage.” På trods af spændingerne mellem Rusland og USA læser russerne Mark Twain og Edgar Poe, og amerikanerne læser Tolstoj og Dostojevskij, og begge opnår “indsigt i de fælles problemer i det menneskelige hjerte. Så i dag, som altid, kender kunsten ingen nationale grænser.”

“Genier kan tale på et hvilket som helst sprog, og hele verden vil høre det og lytte. Bag stormen af daglige konflikter og kriser, de dramatiske konfrontationer, den politiske kamps tumult, fortsætter digteren, kunstneren, musikeren århundreders stille arbejde med at bygge broer af erfaring mellem folkeslag, minde mennesket om det universelle i dets

følelser og ønsker og fortvivlelse, og minde det om, at de kræfter, der forener, er dybere end dem, der splitter.

“Således er kunst og opmuntring til kunst politisk i den allerdybeste betydning, ikke som et våben i kampen, men som et instrument til at forstå det nytteløse i at kæmpe mellem dem, der deler menneskets tro. Aischylos og Platon bliver husket i dag, længe efter at det kejserlige Athens triumfer er glemt. Dante overlevede ambitionerne i det 13. århundredes Firenze. Goethe hæver sig roligt over Tysklands politik, og jeg er sikker på, at når århundreders støv har lagt sig over vores byer, vil vi også blive husket, ikke for sejre eller nederlag i kamp eller politik, men for vores bidrag til den menneskelige ånd ... Hvis vi kan gøre vores land til en af civilisationens store skoler, så vil vores krav på menneskehedens ultimative taknemmelighed helt sikkert hvile på denne præstation.”

JFK tilføjede, at “et stort demokratisk samfund” har “et særligt ansvar over for kunsten, for kunsten er den store demokrat, der kalder kreative genier frem fra alle dele af samfundet... Den blotte ophobning af rigdom og magt er tilgængelig for både diktatoren og demokraten. Hvad frihed alene kan bringe, er frigørelsen af det menneskelige sind og ånd, som finder sin rigeste opblomstring i det frie samfund.” I bund og grund kan vi ikke have et demokrati, uden at kunsten bringer det bedste frem i mennesket.

Det er værd at huske en god præsident. Gør Amerika godt igen.

Første skridt: Underskriv og cirkuler Schiller Instituttets “Indtrængende appel fra borgere og institutioner fra hele verden til USA’s (næste) præsident!” https://schillerinstitute.nationbuilder.com/urgent_appeal_by_citizens_and_institutions_from_all_over_the_world_to_the_next_president_of_the_united_states

Foto: Cottonbro Studio, Pexels CC0

Fredstalen": En international mobilisering for at generobre den amerikanske regering

Den 23. maj 2023 (EIRNS) – Mens det er blevet bemærket af den tidligere britiske diplomat Alaistir Crooke, som kommenterede indrømmelsen, både i London Telegraph og Spectator, af fiaskoen for NATO's sanktionspolitik med "finansiel atomkrig" mod Rusland, at "vrangforestillinger om storhed har sat 'skyklapper' på vestlige politikere"; de kunne ikke se, hvad der var foran deres egne øjne", undlod han i sin kommentar at sammenligne dette dødsdømte synspunkt med det synspunkt, der findes i den klassiske tragedie – f.eks. i Sofokles' Ødipus Rex. Crooke, som mange akademiske kommentatorer, hvis beskrivende gengivelse af den nuværende civilisationskrise måske er præcis, fortæller os intet om "vejen ud", om hvordan man kan overvinde tragedien.

Da den tidligere leder af partiet Labour, Jeremy Corbyn, bragte Sydafrikas, Vatikanets og Brasiliens indsats for at opnå fred og ophør af den verdenskrig, der nu er i gang i Ukraine, på bane, proklamerede den ulykkelige premierminister, Rishi Sunak, lystigt og stolt den ukrainske nations nødvendige død til fordel for anglofærens større ære – at Ukraine må afvise fred. I mellemtiden sagde Ruslands tidligere præsident og nuværende næstformand for det russiske sikkerhedsråd, Dmitrij Medvedev, i går som svar på et spørgsmål fra en journalist: "I Vesten er der ingen personer at tale med om sikkerhedsgarantier. NATO tager ikke truslen om en atomar apokalypse alvorligt. NATO tager fejl ved at betragte en atomkonflikt som umulig, da begivenhederne kan forløbe efter et uforudsigeligt scenarie." Hvis denne tilstand i forholdet

mellem Rusland og USA fortsætter, som Medvedev har udtalt det, vil en atomkrig synes tragisk uundgåelig i betragtning af den aksiomatiske selviscenesættelse, som det "Perfide Albion" (Storbritannien) og dets håndlangere i Washington D.C. forfølger.

Den alternative strategiske tilgang til denne mangel på kreativ fantasi, tilgængelig for alle der søger den, kunne kaldes: "Tænk og kæmp som Beethoven!" Hvad der må forstås, er "den uundværlige rolle, som klassiske kunstneriske tænkemåder spiller for menneskehedens kortsigtede og varige overlevelse". Lyndon LaRouche insisterede i sit skrift "Politics As Art" fra 2000, på tærsklen til præsidentvalget i 2000, på behovet for en grundlæggende forandring hos det amerikanske borgerskab og foreslog diskussion fra person til person – af en vis type – som den måde, hvorpå dette kan opnås.

"Den model, som man skal lære at kende for at kunne hæve sig op til det højere niveau af overvejelser om emnerne i vores nations politiske spørgsmål, er den model, som man finder ved at genopføre Platons sokratiske dialoger og se disse dialoger for det de er: Klassiske dramaer, der skildrer meningsudvekslinger mellem personer, som er karakteristiske for påfaldende faktiske personer fra den pågældende tids græske historie. Det er ved at genopleve disse dialoger som dramaer, at almindelige mennesker kan blive glædeligt overrasket over at berøre noget af den mentale kvalitet, der gør dem til genier, efterhånden som de gennem erfaring bliver mere og mere effektive, selv som almindelige borgere, i anvendelsen af de vigtigste principper for rationel udvælgelse af politiske valg. Ud fra dette synspunkt vil man også erfare, at enhver form for vigtig klassisk kunstnerisk komposition fungerer efter nøjagtig det samme princip som Platons sokratiske metode."

(https://larouchepub.com/eiw/public/2000/eirv27n45-20001117/eirv27n45-20001117_020-politics_as_art-lar.pdf)

Schiller Instituttets grundlægger og leder Helga Zepp-

LaRouches brug af talen og 60-årsdagen for den myrdede præsident John F. Kennedys tale på American University – “fredstalen” – har allerede inspireret en lovmæssig, om end noget uventet, optimisme blandt dem, der enten har genopfrisket denne tale eller hørt den for første gang. Det er ikke kun den poetiske kvalitet af den vision, der tilbydes i talen, men også den ændring i den tankegang, som talen drejer sig om – fra den verdensødelæggende afgrund i oktober 1962 til den livsbekræftende bøn fra 10. juni 1963 – der er mest slående: “For i sidste ende er vores mest grundlæggende fælles forbindelse, at vi alle bor på denne lille planet. Vi indånder alle den samme luft. Vi værner alle om vores børns fremtid. Og vi er alle dødelige.” (<https://www.jfklibrary.org/archives/other-resources/john-f-kennedy-speeches/american-university-19630610>)

Kennedy-præsidentskabet er især mest overraskende for dem, der er født efter 1984, og som er blevet belastet af den oplevelse, som præsidentembedet har givet efter dette tidspunkt, især siden den 11. september 2001. For dem er talen fra American University en åbenbaring. Det vigtigste er imidlertid, at Schiller Instituttet, ligesom med sin internationalisering af principperne i Den amerikanske Uafhængighedserklæring i dets lille omskrivning og proklamation af erklæringen om menneskets uomstøttelige rettigheder, har tilegnet sig JFK's “fredstale” som et våben for fred i dag.

De ærlige mennesker ved, at USA's befolkning i dag har brug for international bistand for at generobre sin regering. De der er ærlige ved, at der ikke er nogen nationale foranstaltninger i nogen nation i den transatlantiske sektor, herunder USA, der kan redde disse nationer fra det dødsdømte finans- og banksystem, der er ved at kollapse åbenlyst og uhøjtideligt. En “global Glass-Steagall”, ikke en bankreform i én nation, er ” grundlaget” for overlevelse, herunder den fysiske overlevelse af snesevis af millioner på kort sigt. Den

anglo-amerikanske såkaldte "sikkerhedsstat", herunder FBI, der afsløres af Durham-rapporten, Pentagon, der er afsløret af Nord Stream-rørledningsekspllosionen, og NSA, CIA osv., der er afsløret af det russiske hack/Russiagate, , skal afvikles – men hvordan?

Det skal gøres ved at påberåbe sig det amerikanske præsidentskabets magt til at fordømme og forkaste USA's nuværende udenrigs- og indenrigspolitik. Men dette er en åndelig magt, den magt, der ligger i præsidentembedets hensigt. Som RFK Jr. påpegede i et interview for nylig, "plejede min onkel at sige ... Ben Bradlee, hans bedste ven, spurgte ham, hvad han ønskede på sin gravsten, og han sagde: 'Han bevarede freden'. Han sagde, at den primære opgave for en præsident i USA er at holde vores land ude af krig. Det er den vigtigste opgave, og det lykkedes ham at gøre det. Men ingen præsident siden ham har gjort det."

Lyndon LaRouche i "Glass-Steagall & Beyond: Our Credit System," udtalte: "Det eneste legitime udtryk for en nødvendig, generel form for krigsførelse har været modstand op til eller ud over atomforsvaret mod en fjende, hvis trussel er et udtryk for en moderne, teknologisk form for oligarkisk interessevaretagelse. Alle andre former for krigsførelse eller lignende er handlingsmæssigt kriminelle, helt klart, hvis krænkeren er af den kvalitet, som det nuværende britiske imperialistiske regerende oligarki og dets allierede marionetter udviser. Dette onde oligarkiske udtryk skal besejres og derefter fjernes fra magten, med alle nødvendige risici."

Præsident Kennedy viste, at han var overbevist om dette og tog den nødvendige begrebsmæssige risiko på American University. Kun en befolkning, der genoplever det drama, som denne præsident gjorde mellem oktober 1962 og juni 1963, kan nu skabe det politiske grundlag for, at denne nation og måske verden kan overleve. Zepp-LaRouches "Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur" kan kun

blive taget til efterretning og gennemført af en befolkning, der tror og kræver, at den er større end den tragiske skæbne, som de mislykkede anglo-amerikanske oligarker, der, selv om de tilsyneladende har regeret i de seneste årtier indtil nu, er blevet sat på prøve og fundet utilstrækkelige af historien og universets retfærdige love. Vi, der ikke er så fordømte, må tage vores regering tilbage ved at bruge "politik som kunst" som vores effektive middel til at sikre freden. (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>)

F-16-kampfly i Ukraine indebærer NATO i Ukraine; genskab JFK's visdom i Amerika nu

Den 22. maj 2023 (EIRNS) – Vi ser en optrapning af både faren for en total atomkrig på grund af Ukraine og af initiativer til en løsning af konflikten. Situationen gør det bydende nødvendigt at bevæge USA i retning af den visdom og moral, som klart blev udtrykt for 60 år siden i juni i år, af præsident John F. Kennedy. Han sagde, kun få måneder efter løsningen af Cuba-krisen: "Total krig giver ingen mening i en tid, hvor stormagter kan opretholde store og relativt usårlige atomvåben og nægte at overgive sig uden at ty til disse styrker...". (American University, 10. juni 1963, <https://www.youtube.com/watch?v=0fkKnfk4k40>)

Vedrørende den farlige front. Den "internationale koalition" for at sende F-16-kampfly til Ukraine, som Storbritanniens

premierminister Rishi Sunak og den hollandske premierminister Mark Rutte lovede at få i stand i dagene før topmødet i Japan den 19.-21. maj i Syvmandsgruppen, er blevet til virkelighed. Præsident Joe Biden og andre talte om deres tilsagn på G7-mødet i Hiroshima. I dag i Bruxelles blev der givet yderligere tilsagn på EU's udenrigsministermøde. Den hollandske udenrigsminister, Wopke Hoekstra, meddelte, at træningen af ukrainske piloter på F-16-flyene "meget snart" vil begynde.

Betydningen af at F-16-flyene bliver sat ind i Ukraine er, at NATO nu vil befinde sig i Ukraine. Det er ligetil, og det er vigtigt, at det i går aftes i Washington blev fremført som Ruslands synspunkt af den russiske ambassadør i USA, Anatoly Antonov: "Der er ingen infrastruktur til drift af F-16-fly i Ukraine, og det nødvendige antal piloter og vedligeholdelsespersonale er heller ikke til stede. Hvad vil der ske, hvis de amerikanske kampfly letter fra NATO-flyvepladser, der kontrolleres af udenlandske 'frivillige'?" (https://washington.mid.ru/en/press-centre/news/ambassador_anatoly_antonov_s_answer_to_a_media_question_f_sup/)

Tilføj til dette billede, at NATO's hidtil største øvelser i Europa, Defender 2023-øvelserne af alle slags, er blevet indledt i denne uge. En ekspert advarer om, at Air Defender-øvelserne, der begynder den 12. juni, udgør en mulighed, der er yderst oplagt for et utilsigtet eller bevidst sammenstød mellem NATO og Rusland.

I mellemtiden er provokationerne mod Rusland ekstreme. I det seneste døgn har ukrainske styrker beskudt Rusland inden for Rusland, i Belgorod-distriktet. Og endnu en gang, for omkring syvende gang, beskylder Kiev Rusland for at beskyde atomkraftværket i Zaporozhye, som russiske styrker har kontrolleret siden begyndelsen af 2022.

I bemærkelsesværdig modsætning til alt dette er der en række initiativer i retning af at skabe en potentiel løsning på krisen. Den 20. maj bekræftede Vatikanet officielt, at pave

Frans har udpeget kardinal Matteo Zuppi, der bl.a. er leder af Italiens bispekonference, som leder af en fredsmision. I Vatikanets erklæring oplyses det, at missionens mandat er at påbegynde en reduktion af spændingerne omkring Ukraine – uanset hvor usandsynligt det er – og bane vejen for måder til fredsprocesser.

I denne uge vil Kinas officielle udsending for at fremme det samme mål, den ledende diplomat Li Hui, tage til Moskva, oplyser TASS i dag ifølge unavngivne diplomatiske kilder. Li var i Kiev i sidste uge og besøgte visse regeringsledere, selv om hans formål blev afvist uden videre af Zelenskyj.

Brasiliens præsident Lula da Silva har også gentaget sine intentioner om at samarbejde med andre nationer – det han tidligere i år har kaldt en “fredsklub” – om en løsning af krisen i Ukraine. Han talte i dag, efter at han havde deltaget i G7-topmødet som repræsentant for en af de otte gæstelände, men han fulgte ikke G7/NATO’s linje om Rusland med hensyn til internationale forbindelser. Da Silva sagde, at Gruppen af Syv ikke var det rette sted at drøfte Ukraine, og at man burde inddrage et internationalt mødested som f.eks. FN’s Generalforsamling. Han angav en tidsramme fra slutningen af juni til begyndelsen af juli. “Det er nødvendigt at drøfte krigen i Ukraine i FN. I alle fem måneder af mit formandskab har ingen inviteret mig til at deltage i et FN-møde for at drøfte denne krig. Vi kunne flytte generalforsamlingens møde, som normalt finder sted i september, til juni eller juli for at drøfte krigen.”

Vi noterer os også – med forsigtighed af hensyn til troværdigheden – meddelelsen om, at Danmarks udenrigsminister, Lars Lokke Rasmussen, på dagens EU-udenrigsministtermøde tilbød Danmark som forhandlingssted for Ukraine og Rusland, så længe nationerne Kina og Brasilien og Indien deltager, sagde han.

Men midt i det hele må der komme en særlig flamme for sandhed og moral fra USA. Den 10. juni er den dato i 1963, hvor

præsident Kennedy i sin tale på American University holdt den flamme højt, som på ny kan antændes i dag, hvis vi organiserer os for at få det til at ske.

Deltag i mobiliseringen på enhver måde du kan. https://schillerinstitute.nationbuilder.com/urgent_appeal_by_citizens_and_institutions_from_all_over_the_world_to_the_next_president_of_the_united_states

Vær ikke tragisk! Sovende vågn op!

Den 21. maj 2023 (EIRNS) – USA's og NATO's katastrofale "Vietnam-atompolitik", som netop er blevet bekræftet på G7 "Hiroshima"-topmødet i form af den stedfortræderkrig i Ukraine, der ikke kan vindes, må ende med ikke blot et nederlag, men, hvis den fortsættes, med en systemisk opløsning på kort sigt af selve anglofæren – uanset det tilsyneladende resultat på slagmarken. Som Helga Zepp-LaRouche hævder i sin "Hasteappel fra borgere og institutioner fra hele verden til den (kommende) præsident for USA!": "I dag står vi over for en strategisk situation, der er langt farligere end den, der udspillede sig på højdepunktet af Cuba-krisen. Offensive NATO-våbensystemer er meget tættere på Ruslands grænse, end Cuba er på USA's. NATO-våbenes ødelæggelseskraft er endnu mere omfattende, varslingsperioden forud for deres affyring er kortere, og tilliden mellem lederne af de store atommagter er stort set ikke-eksisterende sammenlignet med den tillid, der var mellem Kennedy og Khrusjtjov."

Vi må vågne op og bør ved hjælp af principperne i klassisk dramatik konfrontere USA's og de transatlantiske borgeres

manglende evne til i mange tilfælde overhovedet at bemærke den accelererende udvikling af den historiske tragedie, som de i disse dage er deltagere i – "tåbernes skib", som de i øjeblikket er passagerer på.

Med spørgelset om en atomkrig, der nu svæver over den globale horisont, er de uafsluttede anliggender fra 1963-1983-æraen i USA's udenrigspolitik over for det nuværende Rusland, Kina og det "Globale Flertal" af verdens nationer, især hvad angår spørgsmål om krig og fred, nu kommet i centrum. De afbrudte politiske handlinger for at forhindre en atomkrig, som to præsidenter – John F. Kennedy og Ronald Reagan, hvoraf den ene blev myrdet og den anden var tæt på at blive myrdet – foretog for at foreslå en "højere fred" over for det dengang eksisterende Sovjetunionen, afslører den strategiske tankegang, som bør præge vores tilgang for at undgå krig i dag, og uden hvilken den menneskelige race ikke har nogen chance for at overleve.

Kennedys hensigt blev udtrykt i hans "fredstale" på American University den 10. juni 1963:

"Total krig giver ingen mening i en tid, hvor stormagter kan opretholde store og relativt usårbare atomvåben og nægter at overgive sig uden at gøre brug af disse styrker. Det giver ingen mening i en tid, hvor et enkelt atomvåben indeholder næsten ti gange den eksplosive kraft, som alle de allieredes luftvåben anvendte under Anden Verdenskrig. Det giver ingen mening i en tid, hvor de dødbringende giftstoffer, der opstår ved en atomudveksling, vil blive transporteret af vind, vand, jord og frø til de fjerneste afkroge af kloden og til endnu ufødte generationer."

De følelser, som han gav udtryk for den dag, er så forskellige fra denne nations nuværende udenrigspolitik, at de meget vel kunne blive betegnet som "forræderi" i dagens reaktionære politiske atmosfære. Det var de langt fra. De var en ændring af Den kolde Krigs aksiomer, som efterretningsfraktionerne

repræsenteret af Allen Dulles og Bertrand Russell ikke ville acceptere.

Otte måneder efter det atomare noget nær Ragnarok i den cubanske missilkrise i oktober 1962, foreslog JFK, at nationen skulle "vende om" i forhold til hans og USA's ærkefjende, Sovjetunionen. Han skulle understrege, at de to mest magtfulde nationer i verden netop på grund af deres magt også var de mest sårbare over for fuldstændig udslettelse. Det betød, at de to magter hurtigt måtte ændre verden i en fornuftig retning. "For i sidste ende er vores mest grundlæggende fælles forbindelse, at vi alle bor på denne lille planet. Vi indånder alle den samme luft. Vi værner alle om vores børns fremtid. Og vi er alle dødelige."

I dag som i 1963 kræver menneskehedens overlevelse en højere konfliktløsningsmetode end total krig eller "små krige", der kan blive til total krig i løbet af få timer eller endog minutter, for at overleve. Siden JFK's tid, for ti præsidenter siden, har ingen amerikansk leder, med undtagelse af den "ikke-valgte præsident" Martin Luther King i hans "ikke-vold eller ikke-eksistens"-tale i Riverside Church mod krigen i Vietnam, haft held til at udfordre amerikanerne til at "gå fredens smalle vej" på samme måde – med en enkelt undtagelse. Den 23. marts 1983 afsluttede præsident Ronald Reagan en tv-transmitteret tale på nationalt plan med denne formulering:

"Lad mig dele en fremtidsvision med jer, som giver håb. Det drejer sig om, at vi går i gang med et program for at imødegå den frygtindgydende sovjetiske missiltrussel med foranstaltninger, der er defensive. Lad os vende os mod de teknologiske styrker, der har skabt vores store industrielle basis og givet os den livskvalitet, vi nyder i dag.

"Hvad hvis frie mennesker kunne leve i sikkerhed i visheden om, at deres sikkerhed ikke hvilede på truslen om øjeblikkelig amerikansk gengældelse for at afskrække et sovjetisk angreb, at vi kunne opfange og ødelægge strategiske ballistiske

missiler, før de nåede vores egen eller vores allieredes område?

“Jeg ved, at dette er en formidabel, teknisk opgave, som måske ikke vil blive løst før slutningen af århundredet. Alligevel har den nuværende teknologi nået et sofistikeret niveau, hvor det er rimeligt for os at begynde denne indsats. Det vil tage år, sandsynligvis årtier af bestræbelser på mange fronter. Der vil være fiaskoer og tilbageslag, ligesom der også vil være succeser og gennembrud. Og mens vi fortsætter, må vi konstant bevare den atomare afskrækkelse og opretholde en robust kapacitet til fleksible reaktioner. Men er det ikke alle de nødvendige investeringer værd at befri verden for truslen om atomkrig? Vi ved, at dét er det.”

Politikken om defensive våben, en politik, som, hvis den var blevet gennemført, ville have forhindret, at den nuværende situation, som placerer verden på randen af et atomart ragnarok, overhovedet ville opstå, stammer fra økonomen og statsmanden Lyndon H. LaRouche. Den amerikanske befolkning er indtil i dag generelt aldrig blevet oplyst om dette; det er undertrykt viden. Denne “højere fredspolitik” var årsagen til forfølgelsen og fængslingen af LaRouche og hans medarbejdere, og den udgør den store hemmelighed i de sidste fire årtiers strategiske atomare politik og i den nuværende historie. Det er ikke moderne og anses heller ikke for acceptabelt at diskutere forholdet mellem JFK’s udenrigspolitiske “aksiomatiske skifte” i 1963 og Ronald Reagans “aksiomatisk banebrydende” forslag til Sovjetunionen i 1983. Det “kortsletter kredsløbet” i den moderne historiske mytedannelse, men det er ikke desto mindre sandt: LaRouche foreslog det, og Reagan vedtog det.

Det er også sandt, at medmindre og indtil sandhederne i nutidens historie bliver afsløret, fra de fire amerikanske mord på John og Robert Kennedy, pastor Martin Luther King og Malcolm X i 1963-68 (og andre mord udført af det “Internationale Attentatbureau” i Tyskland, Italien, osv. i

1960'erne og 1970'erne), til den sande historie fra 1983 om det Strategiske Forsvarsinitiativ og den efterfølgende forfølgelse og indespærring af Lyndon LaRouche af det amerikanske justitsministerium (som var forbilledet for de handlinger, der nu udføres mod tidligere amerikanske præsidenter og private borgere), vil faren for atomkrig, hvad enten den er ønsket eller ikke ønsket, fortsætte med at stige for hver dag der går. Det er muligt ikke at være tragisk og ikke at gentage historiens erfaringer. Som Robert Kennedys yndlingsdigter, Aischylos, sagde "Den der lærer må lide. Og selv i vores søvn falder smerten, som ikke kan glemme, dråbe for dråbe på hjertet, indtil vi i vores egen fortvivlelse, mod vores vilje, får visdom gennem Guds store nåde."

Når fornuften sover, skabes tragedien. Sovende, vågn op!